

จดหมายฉบับแรก ของอัครสาวกเปาโล ถึงคริสตจักรในเมืองโครินธ์

ผู้รับใช้ที่รับการแยกตั้งไว้
และบุตรของพระเจ้าเป็นนิത്യ
1 เปาโล ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรง
เรียกให้เป็นอัครสาวกของ
พระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์
ของพระเจ้า และโสสเธเนสผู้
เป็นพี่น้องของเรา
2 เรียน คริสตจักรของพระเจ้าที่
เมืองโครินธ์ ผู้ได้รับการชำระให้
บริสุทธิ์ แล้วในพระเยซูคริสต์
ซึ่งพระองค์ได้ทรงเรียกให้เป็น
วิสุทธิชน ด้วยกันกับคนทั้งปวง
ในทุกตำบลที่ออกพระนามพระ
เยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
และของเขา
3 ขอพระคุณและสันติสุขจาก
พระเจ้าพระบิดาของเราและจาก
พระเยซูคริสต์เจ้า จงดั่งรายอยู่
กับท่านทั้งหลายเถิด
4 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้า
ของข้าพเจ้าในเรื่องท่านทั้งหลาย
เสมอ เพราะพระคุณของ
พระเจ้าซึ่งทรงประทานแก่ท่าน
ทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์
5 เพราะท่านทั้งหลายพร้อม

ด้วยทุกสิ่งทุกอย่างโดยพระองค์
คือพร้อมด้วยวาจาและความรู้
ทุกอย่าง
6 ด้วยว่าพยานเรื่องพระคริสต์
นั้นเป็นที่รับรองแน่นอนในพวก
ท่านแล้ว
7 เพื่อว่าท่านทั้งหลายจึงมิได้
ขาดของประทานเลย ในขณะที่
ท่านรอคอยการเสด็จมาของพระ
เยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
8 พระองค์จะทรงให้ท่านมั่นคง
อยู่จนถึงที่สุด เพื่อให้ท่าน
ปราศจากที่ติในวันของพระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
9 พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์
ได้ทรงเรียกท่านให้สัมพันธ์สนิท
กับพระบุตรของพระองค์ คือ
พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า
ของเรา

การแตกแยกในคริสตจักร
10 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าจึง
วิงวอนท่านในพระนามของพระ
เยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ขอให้ท่านเห็นพร้อมกันใน

(1) กจ 18:17; รม 1:1 (2) กจ 15:9; รม 1:7; 1 คร 8:6 (3) รม 1:7 (4) รม 1:8
(5) 1 คร 12:8 (6) 2 ทธ 1:8 (7) ฟป 3:20 (8) คส 1:22; 2:7; 1 ธส 3:13; 5:23
(9) อสย 49:7; ยน 15:4 (10) 2 คร 13:11

ทางวาจา และไม่มีการแตกแยกกันระหว่างพวกท่าน แต่ขอให้ท่านเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในทางความคิดและตัดสินใจอย่างเดียวกัน

11 พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า คนในครอบครัวของนางคะโลเอ ได้เล่าเรื่องของท่านให้ข้าพเจ้า ฟังว่า เกิดมีการทู่เถียงกันระหว่างพวกท่าน

12 เดียวนี้ข้าพเจ้าหมายความว่า พวกท่านต่างก็กล่าวว่า "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์เปาโล" หรือ "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์อปอลโล" หรือ "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์เคเฟาส" หรือ "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์พระคริสต์"

13 พระคริสต์ แบ่งออกเป็นหลายองค์แล้วหรือ เขาได้ตรึงเปาโลเพื่อท่านทั้งหลายหรือ ท่านได้รับบัพติศมาในนามของเปาโลหรือ

14 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าที่ข้าพเจ้ามิได้ให้บัพติศมาแก่ผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่าน เว้นแต่คริสต์ปีศาจและกายอัส

15 ดังนั้น จึงไม่มีผู้ใดกล่าวได้ว่า ข้าพเจ้าได้ทำพิธีบัพติศมาในนามของข้าพเจ้าเอง

16 ข้าพเจ้าได้ให้บัพติศมาแก่ครอบครัวของสเทพานัสด้วย แต่ นอกจากคนเหล่านั้นแล้ว ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีข้าพเจ้าได้ให้

บัพติศมาแก่ผู้ใดอีกบ้าง

17 เพราะว่าพระคริสต์มิได้ทรงใช้ข้าพเจ้าไปเพื่อให้เขารับบัพติศมา แต่เพื่อให้ประกาศข่าวประเสริฐ แต่มิใช่ด้วยชั้นเชิงฉลาดในการพูด เกรงว่าเรื่องกางเขนของพระคริสต์จะหมดฤทธิ์เดช

พระคริสต์ทรงเป็นฤทธานุภาพ และพระปัญญาของพระเจ้า

18 คนทั้งหลายที่กำลังจะพินาศก็เห็นว่า การประกาศเรื่องกางเขนเป็นเรื่องโง่ แต่พวกเราที่รอดเห็นว่าเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า

19 เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า *'เราจะทำลายสติปัญญาของคนมีปัญญา และจะทำให้ความเข้าใจของคนที่เข้าใจสูญสิ้นไป'*

20 คนมีปัญญาอยู่ที่ไหน บัณฑิตอยู่ที่ไหน นักโตปัญหาแห่งยุคนี้ อยู่ที่ไหน พระเจ้ามิได้ทรงกระทำปัญญาของโลกนี้ให้โง่งมไปเสียแล้วหรือ

21 เพราะตามเรื่องที่เป็นพระสติปัญญาของพระเจ้าแล้ว โลกจะรู้จักพระเจ้าโดยปัญญาไม่ได้ พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะช่วยคนที่เชื่อให้รอด โดยการเทศนาที่โง่งมเหล่านั้น

22 ด้วยว่า พวกยิวเรียกร้องหมายสำคัญและพวกกรีกเสาะ

(12) ยน 1:42; กจ 18:24 (13) 2 คร 11:4 (14) ยน 4:2; กจ 18:8 (16) 1 คร 16:15

(17) 1 คร 2:1, 4 (18) กจ 17:18; รม 1:16; 1 คร 2:14; 2 คร 2:15 (19) อสย 29:14

(20) อสย 19:12; 33:18; โยบ 12:17 (21) ดนล 2:20 (22) มธ 12:38

หาปัญญา

23 แต่พวกเราประกาศเรื่องพระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงที่กางเขนนั้น อันเป็นสิ่งที่ให้พวกยิวสะดุด และพวกกรีกถือว่าเป็นเรื่องโง่

24 แต่สำหรับผู้ที พระเจ้าทรงเรียกนั้น ทั้งพวกยิวและพวกกรีกต่างถือว่า พระคริสต์ทรงเป็นฤทธานุภาพและพระปัญญาของพระเจ้า

25 เพราะความเขลาของพระเจ้ายังมีปัญญายิ่งกว่าปัญญาของมนุษย์ และความอ่อนแอของพระเจ้ายิ่งเข้มแข็งยิ่งกว่ากำลังของมนุษย์

26 พี่น้องทั้งหลาย จงพิจารณาดูว่า พวกท่านที่พระเจ้าได้ทรงเรียกมานั้นเป็นคนพวกไหน มีน้อยคนที่โลกนิยมนว่ามีปัญญา มีน้อยคนที่มีอำนาจ มีน้อยคนที่มีตระกูลสูง

27 แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งทีโลกถือว่าโง่เขลา เพื่อจะทำให้คนมีปัญญาอับอาย และพระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งทีโลกถือว่าอ่อนแอ เพื่อทำให้คนที่แข็งแรงอับอาย

28 พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งทีโลกถือว่าต่ำต้อย และสิ่งทีถูกดูหมิ่น ทั้งทรงเลือกสิ่งเหล่านี้ซึ่งยังมีได้เกิดเป็นตัวจริง

ด้วย เพื่อจะได้ทำลายสิ่งซึ่งเป็นตัวจริงอยู่แล้ว

29 เพื่อมิให้เนื้อหนังใด ๆ อดต่อพระพักตร์พระองค์ได้

30 โดยพระองค์ท่านจึงอยู่ในพระเยซูคริสต์ เพราะพระเจ้าทรงตั้งพระองค์ให้เป็นปัญญา ความชอบธรรม การแยกตั้งไว้และการไถ่โทษ สำหรับเราทั้งหลาย

31 เพื่อให้เป็นไปตามที่เขียนว่า 'ให้ผู้โง่อด อดต่อพระผู้เป็นเจ้า'

การเทศนาเป็นมาโดยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

2 พี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาหาท่าน ข้าพเจ้ามิได้มาเพื่อประกาศสักขีพยานของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลาย ด้วยถ้อยคำอันไพเราะหรือด้วยสติปัญญา

2 เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่แสดงความรู้เรื่องใด ๆ ในหมู่พวกท่านเลยเว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน

3 และเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าก็อ่อนกำลัง มีความกลัวและตัวสั่นเป็นอันมาก

4 คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้าไม่ใช่คำทีเกลี้ยกล่อมด้วยสติปัญญาของมนุษย์ แต่เป็น

(23) ลก 2:34; 1 คร 2:14 (24) รม 1:4; คส 2:3 (26) ยน 7:48

(27) มธ 11:25 (30) 2 คร 5:21 (31) ยรม 9:23-24 (2) กท 6:14

(3) กจ 18:1; 2 คร 4:7 (4) รม 15:19; 1 คร 4:20; 2 ปต 1:16

คำซึ่งได้แสดงพระวิญาณและพระเดชานุภาพ

5 เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้อาศัยสติปัญญาของมนุษย์ แต่อาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้า

6 เรากล่าวถึงเรื่องปัญญาในหมู่คนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วก็จริง แต่มิใช่เรื่องปัญญาของโลกนี้ หรือเรื่องปัญญาของอำนาจครอบครองในโลกนี้ซึ่งจะเสื่อมสูญไป

7 แต่เรากล่าวถึงเรื่องพระปัญญาของพระเจ้าซึ่งเป็นข้อลึกลับคือพระปัญญาซึ่งทรงซ่อนไว้นั้น ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ก่อนสร้างโลกให้เป็นสง่าราศีแก่เรา

8 ไม่มีอำนาจครอบครองใดๆ ในโลกนี้ได้รู้จักพระปัญญานี้ เพราะว่าถ้ารู้แล้วจะมีได้เองคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสง่าราศีตรึงไว้ที่กางเขน

พระดำรัสของพระเจ้า

มาจากพระองค์โดยตรง

9 ดังที่มีเขียนไว้แล้วว่า *‘สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และไม่เคยได้เข้าไปในใจมนุษย์ คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รักพระองค์’*

10 พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เราทางพระวิญาณของพระองค์ เพราะว่าพระวิญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นความล้าลึกของพระเจ้า

11 อันความคิดของมนุษย์นั้น ไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้ เว้นแต่จิตวิญาณของมนุษย์ผู้นั้นเองฉันใด พระดำรัสของพระเจาก็ไม่มีใครหยั่งรู้ได้ เว้นแต่พระวิญาณของพระเจ้าฉันนั้น

12 บัดนี้เราทั้งหลายจึงไม่ได้รับวิญาณของโลก แต่ได้รับพระวิญาณซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อเราทั้งหลายจะได้รู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่เรา

13 คือสิ่งเหล่านั้นที่เราได้กล่าวด้วยถ้อยคำซึ่งมิใช่ปัญญาของมนุษย์สอนไว้ แต่ด้วยถ้อยคำซึ่งพระวิญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสั่งสอนซึ่งเปรียบเทียบสิ่งที่อยู่ฝ่ายจิตวิญาณกับสิ่งซึ่งเป็นของจิตวิญาณ

14 แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลาและเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยจิตวิญาณ

15 แต่มนุษย์ฝ่ายจิตวิญาณสังเกตสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่มีผู้ใดจะรู้จักใจคนนั้นได้

16 เพราะว่า *‘ใครเล่ารู้จักพระทัยขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและแนะนำสั่งสอนพระองค์ได้’* แต่

(5) รม 1:16; 1 สส 1:15 (8) มธ 27:33-50; ลก 23:34 (9) อสย 64:4; 65:17

(10) มธ 11:25; กท 1:12; อฟ 3:3 (11) โยบ 32:8; ปญจ 12:7; รม 11:33; 1 คร 6:20

(12) รม 8:15 (14) มธ 16:23 (16) โยบ 15:8; อสย 40:13; ยน 15:15; รม 11:34

เราก็มีพระทัยของพระคริสต์
การยอมอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง
เป็นภัยต่อจิตวิญญาณ

3 ฟีน้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่
อาจจะพูดกับท่านเหมือน
พูดกับผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ
แล้วได้ แต่ต้องพูดกับท่าน
เหมือนคนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง
เหมือนกับท่านเป็นทารกในพระ
คริสต์

2 ข้าพเจ้าเลี้ยงท่านด้วยน้ำนมมิ
ใช้ด้วยอาหารแข็ง เพราะว่าเมื่อ
ก่อนนั้น ท่านยังไม่สามารถรับ
และถึงแม้เดี๋ยวนี้ ท่านก็ยังไม่
สามารถ

3 ด้วยว่าท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง
เพราะว่าเมื่อท่านยังอิจฉากัน ได้
เถียงกัน และแตกแยกกัน ท่าน
ไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ และ
ไม่ได้ดำเนินตามมนุษย์สามัญ
ดอกหรือ

4 เพราะเมื่อคนหนึ่งกล่าวว่า
"ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของเปาโล"
และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า "ข้าพ-
เจ้าเป็นศิษย์ของอปอลโล" ท่าน
ทั้งหลายมิได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง
หรือ

ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีหน้าที่
ต่างกันก็เป็นผู้ทำการร่วมกัน

5 เปาโลคือผู้ใด อปอลโลคือผู้
ใด เขาเป็นผู้รับใช้มาแจ้งให้
ท่านทั้งหลายเชื่อ ตามซึ่งองค์

พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าได้ทรงโปรดประ-
ทานแก่ทุกคน

6 ข้าพเจ้าได้ปลูก อปอลโลได้รด
น้ำ แต่พระเจ้าทรงทำให้เติบโต

7 เพราะฉะนั้น คนที่ปลูกและคน
ที่รดน้ำไม่สำคัญอะไร แต่พระ
เจ้าผู้ทรงโปรดให้เติบโตนั้นต่าง
หากที่สำคัญ

8 ดังนั้นคนที่ปลูกและคนที่รด
น้ำก็เป็นพวกเดียวกัน แต่ทุกคน
ก็จะได้ค่าจ้างของตนตามการที่
ตนได้กระทำไว้

9 เพราะว่าเราทั้งหลายเป็นผู้
ร่วมทำการด้วยกันกับพระเจ้า
ท่านทั้งหลายเป็นไร่นาของพระ
เจ้า และเป็นตึกของพระเจ้า

พระคริสต์เป็นรากฐานเดียว

10 โดยพระคุณของพระเจ้าซึ่ง
ได้ทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าได้วางรากลงแล้วเหมือน
นายช่างผู้ชำนาญ และอีกคน
หนึ่งก็มาก่อขึ้น ขอทุกคนจงระ-
วังให้ดีกว่าเขาจะก่อขึ้นอย่างไร
11 เพราะว่าผู้ใดจะวางรากอื่น
อีกไม่ได้แล้ว นอกจากที่วางไว้
แล้วคือพระเยซูคริสต์

12 แล้วบนรากนั้นถ้าผู้ใดจะก่อ
ขึ้นด้วยทองคำ เงิน เพชรพลอย
ไม้ หญาแห่งหรือฟาง

13 การงานของแต่ละคนก็จะได้
ปรากฏให้เห็น เพราะเวลาวัน
นั้นจะให้เห็นได้ชัดเจน เพราะ

(1) 1 คร 2:6; อฟ 4:14; สบ 5:13 (2) ยน 16:12; สบ 5:12; 1 ปด 2:2 (5) 2 คร 3:3
(6) กจ 18:4, 24; 2 คร 3:5 (7) กท 6:3 (8) สดต 62:12 (9) 2 คร 6:1; อฟ 2:20-22
(10) รม 1:5; 1 คร 4:15 (11) อสย 28:16; อฟ 2:20 (13) ลก 2:35; 1 ปด 1:7

ว่าจะเห็นชัดได้ด้วยไฟ ไฟนั้นจะพิสูจน์ให้เห็นการทำงานของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร

14 ถ้าการทำงานของผู้ใดที่ก่อขึ้นทนอยู่ได้ ผู้นั้นก็จะได้ค่าตอบแทน

15 ถ้าการทำงานของผู้ใดถูกเผาไหม้ไป ผู้นั้นก็จะขาดค่าตอบแทนแต่ตัวเขาเองจะรอด แต่เหมือนต้งรอดจากไฟ

ร่างกายของคริสเตียน
เป็นวิหารของพระเจ้า

16 ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน

17 ถ้าผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น เพราะวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น

การตักเตือนเกี่ยวกับ
การโอ้อวด

18 อย่าให้ผู้ใดหลงตัวเอง ถ้าผู้ใดในพวกท่านคิดว่าตัวเป็นคุณ มีปัญญาตามหลักของยุคนี้ จงให้ผู้นั้นยอมเป็นคนโง่จึงจะเป็นคนมีปัญญาได้

19 เพราะว่าปัญญาของโลกนี้เป็นความโง่เขลาจำเพาะพระเจ้า ด้วยมีคำเขียนไว้แล้วว่า `พระองค์ทรงจับคนที่ มีปัญญาด้วย

อูบายของเขาเอง'

20 และยังมีอีกว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบความคิดของคนมีปัญญาว่าเป็นเพียงแต่ไร้สาระ'

21 เหตุฉะนั้น อย่าให้ผู้ใดยกมนุษย์ขึ้นอวด ด้วยว่าสิ่งสารพัดเป็นของท่านทั้งหลาย

22 จะเป็นเปาโล อพอลโล เค-ฟาส โลก ชีวิต ความตาย สิ่งในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งในอนาคต สิ่งสารพัดนั้นเป็นของท่านทั้งหลาย

23 และท่านทั้งหลายเป็นของพระคริสต์ และพระคริสต์ทรงเป็นของพระเจ้า

หน้าที่รับผิดชอบของ

ผู้อัครกษัตริย์พระเจ้า

4 ให้ทุกคนถือว่าเราเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์ และเป็นผู้อรรักขาสีงลับของพระเจ้า ยิ่งกว่านี้ ฝ่ายผู้อรรักขาเหล่านั้นต้องเป็นคนที่ สัตย์ซื่อทุกคน

3 สำหรับข้าพเจ้าการที่ท่านทั้งหลายหรือมนุษย์ผู้ใดจะตัดสินตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ถึงแม้ข้าพเจ้าเองก็ได้ตัดสินตัวข้าพเจ้า

4 เพราะข้าพเจ้าไม่รู้ว่าข้าพเจ้ามีความผิดสถานใด ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ไม่พ้นการพิพากษา

(16) 2 คร 6:16 (18) สภข 3:7 (19) โยบ 5:13

(20) สดต 94:11 (21) 2 คร 4:5

(23) 2 คร 10:7 (1) คส 1:25; ทต 1:7

ท่านผู้ทรงพิพากษาตัวข้าพเจ้า
คือองค์พระผู้เป็นเจ้า

5 เหตุฉะนั้นท่านอย่าตัดสินสิ่งใดก่อนที่จะถึงเวลาจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา องค์จะทรงเปิดเผยความลับที่ซ่อนอยู่ในความมืดให้แจ่มกระจ่าง และจะทรงเผยความในใจของคนทั้งปวงด้วย เมื่อนั้นทุกคนจะได้รับคำชมเชยจากพระเจ้า

6 พี่น้องทั้งหลาย สิ่งเหล่านั้นที่ข้าพเจ้าได้นำมากล่าวเปรียบเทียบกับตัวข้าพเจ้าและอโปลโลก็เพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านทั้งหลายเรียนแบบของเรา มิให้ยกย่องคนหนึ่งคนใดเกินกว่าที่เขียนบอกไว้แล้ว มิให้ยกคนหนึ่งคนใดข่มผู้อื่น

7 ผู้ใดเล่ากระทำให้ท่านวิเศษกว่าคนอื่น ท่านมีอะไรที่ท่านมิได้รับมา ก็เมื่อท่านได้รับมา เหตุไฉนท่านจึงโอ้อวดเหมือนกับว่าท่านมิได้รับเลย

8 ท่านทั้งหลายอิมหนาแล้วหนอ ท่านมั่งมีแล้วหนอ ท่านได้ครองเหมือนกษัตริย์โดยไม่มีเราช่วยแล้วหนอ ข้าพเจ้ามีความปรารถนาให้ท่านทั้งหลายได้ชื่นครองจริงๆ เพื่อเราจะได้ชื่นครองกับท่าน

สิ่งที่อัครสาวกและ

ผู้นำคริสเตียนต้องเสียสละ

9 เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงตั้งเราผู้เป็นอัครสาวกไว้ในที่สุดปลาย เหมือนผู้ที่ได้ถูกปรับโทษให้ถึงตาย เพราะว่าโลกคือทั้งทูตสวรรค์และมนุษย์ มองดูเราด้วยความพิศวง

10 เราทั้งหลายเป็นคนเขลา เพราะเห็นแก่พระคริสต์ และท่านทั้งหลายเป็นคนมีปัญญาในพระคริสต์ เราทั้งหลายมีกำลังน้อย แต่ท่านทั้งหลายมีกำลังมาก ท่านทั้งหลายมีเกียรติยศ แต่เราทั้งหลายเป็นคนอับยศ

11 จนถึงเวลานี้เราก็กังหิวและกระหาย เปลือยเปล่าและถูกโบยตี และไม่มีที่อาศัยเป็นหลักแหล่ง

12 เราทำการหนักด้วยมือของเราเอง เมื่อถูกด่าเราก็กอวยพร เมื่อถูกข่มเหงเราก็กทนเอา

13 เมื่อถูกใส่ร้ายเราก็กอ้อนวอน เรากลายเป็นเหมือนกากเดนของโลกและเหมือนราศีของสิ่งสารพัดจนถึงบัดนี้

14 ข้าพเจ้ามิได้เขียนข้อความเหล่านี้เพื่อจะ让您ได้อาย แต่เขียนเพื่อเตือนสติ ในฐานะที่ท่านเป็นลูกที่รักของข้าพเจ้า

15 เพราะในพระคริสต์ ถึงแม้ท่านมีครูสักหมื่นคน แต่ท่านจะ

(5) มธ 7:1; 10:26; รม 2:29; 1 คร 3:13 (7) ยน 3:27 (8) วว 3:17

(9) สบ 10:33 (10) กจ 17:18; 26:24; 2 คร 13:9 (12) มธ 5:44; กจ 18:3; 20:34

(13) พดค 3:45 (14) 1 ธส 2:11 (15) กท 4:19

มีบิดาหลายคนที่หาไม่ได้ เพราะ
ว่าในพระเยซูคริสต์ข้าพเจ้าได้
ให้กำเนิดแก่ท่านโดยชาวประ-
เสริฐ

16 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอให้
ท่านทำตามอย่างข้าพเจ้า

17 เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้ใช้
ทิโมธีลูกที่รักของข้าพเจ้า ซึ่ง
เป็นคนสัตย์ซื่อในองค์พระผู้
เป็นเจ้าให้มาหาท่าน เพื่อนำ
ท่านให้ระลึกถึงแบบการประ-
พฤติของข้าพเจ้าในพระคริสต์
ตามที่ ข้าพเจ้าสอนอยู่ในทุก
คริสตจักร

18 แต่บางคนทำผองราวกับ
ข้าพเจ้าจะไม่มาหาท่าน

19 แต่ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรง
โปรด ข้าพเจ้าจะมาหาท่านในไม่
ช้านี้ และข้าพเจ้าจะหยั่งดู มิใช่
ถ้อยคำของคนที่ไม่ซื่อเหล่านั้น
แต่จะหยั่งดูฤทธิ์อำนาจของเขา

20 เพราะว่าอาณาจักรของพระ
เจ้ามิใช่เรื่องของคำพูด แต่เป็น
เรื่องฤทธิ์เดช

21 ท่านจะเอาอย่างไร จะให้
ข้าพเจ้าถือไม้เรียวมาหาท่าน
หรือจะให้ข้าพเจ้ามาด้วยความ
รักและด้วยใจอ่อนสุภาพ

การตัดสินลงโทษ

การล่วงประเวณี

5 มีข่าวเล่าลือว่าในพวกท่านมี
การผิดประเวณี และการผิด

ประเวณีนั้นถึงแม้ในพวกต่าง
ชาติก็ไม่มีเลย คือเรื่องมีว่า
คนหนึ่งได้เอาภรรยาของบิดามา
เป็นภรรยาของตน

2 และพวกท่านยังผยองแทนที่
จะเป็นทุกข์เป็นร้อน ที่จะตัดคน
ที่กระทำผิดเช่นนั้น ออกเสียจาก
พวกท่าน

3 แม้ว่าตัวข้าพเจ้าไม่ได้อยู่กับ
พวกท่าน แต่ใจของข้าพเจ้าก็อยู่
ด้วย ข้าพเจ้าได้ตัดสินลงโทษคน
ที่ได้กระทำผิดเช่นนั้นเสมือนว่า
ข้าพเจ้าได้อยู่ด้วย

4 ในพระนามของพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เมื่อ
ท่านทั้งหลายประชุมกันและใจ
ของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วย พร้อม
ทั้งฤทธิ์เดชของพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

5 พวกท่านจงมอบคนนั้นไว้ให้
ซาตานทำลายเนื้อหนังเสีย เพื่อ
ให้จิตวิญญาณของเขารอดในวัน
ของพระเยซูเจ้า

ความบาปที่ไม่ได้รับ

การเตือนสติ

ก็แพร่ขยายไปเหมือนเชื้อ

6 การที่ท่านอวดอ้างนั้นไม่ดีเลย
ท่านไม่รู้หรือว่าเชื้อขนมเพียง
นิดเดียวย่อมทำให้แป้งดิบฟูทั้ง
ก้อน

7 ดังนั้นจงชำระเชื้อเก่าเสียเพื่อ
ท่านจะได้เป็นแป้งดิบก้อนใหม่

(16) 1 คร 11:1 (17) กจ 19:22 (18) 1 คร 5:2 (19) กจ 18:21 (20) 1 คร 2:4

(21) 2 คร 10:2 (1) สดต 18:6-8 (2) 1 คร 4:18; 2 คร 7:7-10 (3) คส 2:5

(4) มธ 18:20; ยน 20:23 (5) กจ 26:18; 1 ทธ 1:20 (6) 1 คร 3:21 (7) อสย 53:7

เหมือนขนมปังไร้เชื้อ เพราะพระคริสต์ผู้ทรงเป็นปัสกาของเรา ได้ถูกฆ่าบูชาเพื่อเราเสียแล้ว

8 เหตุฉะนั้นให้เราถือปัสกา นั้นมิใช่ด้วยเชื้อเก่าหรือด้วยเชื้อของความชั่วช้าเลวทราม แต่ด้วยขนมปังไร้เชื้อคือความจริงใจและความจริง

9 ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายถึงท่านว่า อย่าคบกับคนที่ล่วงประเวณี

10 แต่ซึ่งท่านจะคบคนชาวโลกนี้ที่เป็นคนล่วงประเวณี คนโลภ คนฉ้อโกง หรือคนถือรูปเคารพ ข้าพเจ้ามิได้ห้ามเสียทีเดียว เพราะว่าถ้าห้ามอย่างนั้นแล้ว ท่านก็ต้องออกไปเสียจากโลกนี้

เราควรแยกตัวจาก

พี่น้องคริสเตียนที่กำลัง

ดำรงชีวิตอยู่ในความบาป

11 แต่บัดนี้ ข้าพเจ้าเขียนบอกท่านว่า ถ้าผู้ใดได้ชื่อว่าเป็นพี่น้องแล้ว แต่ยังล่วงประเวณีเป็นคนโลภ เป็นคนถือรูปเคารพ เป็นคนปากร้าย เป็นคนขี้อิจฉา หรือเป็นคนฉ้อโกง อย่าคบกับคนอย่างนั้นแม้จะกินด้วยกันก็อย่าเลย

12 มิใช่หน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะไปตัดสินลงโทษคนภายนอก ท่านจะต้องตัดสินลงโทษคนภายใน

ในมิใช่หรือ

13 ส่วนคนภายนอกนั้นพระเจ้าจะทรงตัดสินลงโทษ เหตุฉะนั้นจงกำจัดคนชั่วช้านั้นออกจากพวกท่านเสียเถิด

คริสเตียนไม่ควรจะเป็น

ความกั้นต่อหน้าคนไม่เชื่อ

6 ในพวกท่านมีผู้ใดหรือ ถ้าเป็นความกั้นกับคนอื่น จะอาจไปว่าความกั้นต่อหน้าคนอธรรมและไม่ไปว่าต่อหน้าวิสุทธิชน 2 ท่านไม่รู้หรือว่า วิสุทธิชนจะพิพากษาโลก และถ้าพวกท่านจะพิพากษาโลก ท่านไม่ควรจะพิพากษาความเรื่องเล็กน้อยที่สุดหรือ

3 ท่านไม่รู้หรือว่า เราจะต้องพิพากษาพวกทูตสวรรค์ ถ้าเช่นนั้นจะยังเป็นการสมควรสักเท่าใดที่เราจะพิพากษาคดีตัดสินความเรื่องของชีวิตนี้

4 ฉะนั้น ถ้าพวกท่านเป็นความกั้นเรื่องชีวิตนี้ ท่านจะตั้งคนที่คริสตจักรนับถือน้อยที่สุดให้ตัดสินหรือ

5 ข้าพเจ้ากล่าวดังนั้น ก็เพื่อให้ท่านละอายใจ ในพวกท่านไม่มีสักคนหนึ่งหรือที่มีสติปัญญาสามารถชำระความระหว่างพี่น้อง

6 แต่พี่น้องกับพี่น้องต้องไปว่าความกั้นต่อหน้าคนที่ไม่เชื่อ

(8) อพย 12:15; พบญ 16:3; มธ 16:6 (9) 2 คร 6:14; อฟ 5:11; 2 ธส 3:6

(10) ยน 17:15 (11) มธ 18:17; กท 2:12 (13) พบญ 13:5; 17:7, 12; 1 คร 5:2

(1) ดนล 7:22; มธ 19:28 (2) สดด 49:14 (3) 2 ปด 2:4

อย่างนั้นหรือ

7 เหตุฉะนั้นเพราะพวกท่านไป
เป็นความกัน บัดนี้ท่านก็ตกจาก
ระดับที่ควรแล้ว ทำไมท่านจึงไม่
ทนต่อการร้ายซึ่งเขาทำแก่ท่าน
ทำไมท่านจึงไม่ยอมถูกโกง

8 แต่ท่านเองกลับทำร้ายกันและ
โกงกันในระหว่างพวกพี่น้อง
ของท่านเอง

ชีวิตเดิมก่อนถูกแยกตั้งไว้

และได้รับความชอบธรรม

โดยความเชื่อ

9 ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะ
ไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้า
เป็นมรดก อย่าหลงเลย คนล่วง
ประเวณี คนถือรูปเคารพ คน
ผิดผิวเมียเขา คนนิสัยเหมือน
ผู้หญิงหรือคนที่เบียดเบียน

10 คนขโมย คนโลภ คนขี้เมา
คนปากร้าย คนฉ้อโกง จะไม่
ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็น
มรดก

11 แต่ก่อนมีบางคนในพวกท่าน
เป็นคนอย่างนั้น แต่ท่านได้รับ
ทรงชำระแล้ว และได้ทรงแยก
ตั้งท่านไว้แล้ว แต่พระวิญญาณ
แห่งพระเจ้าของเราได้ ทรง
ตั้งท่านให้เป็นผู้ชอบธรรมใน
พระนามของพระเยซูเจ้า

12 ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัดได้ แต่
ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะทำได้นั้นเป็น
ประโยชน์ ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัด

ได้ แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมอยู่ใต้
อำนาจของสิ่งใดเลย

จงหนีจากการล่วงประเวณี

13 อาหารมีไว้สำหรับท้อง และ
ท้องก็สำหรับอาหาร แต่พระเจ้า
จะทรงให้ทั้งท้องและอาหารสิ้น
สูญไป แล้วร่างกายนั้นไม่ได้มีไว้
สำหรับการล่วงประเวณี แต่มีไว้
สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า และ
องค์พระผู้เป็นเจ้ามีไว้สำหรับ
ร่างกาย

14 พระเจ้าได้ทรงชุบให้องค์
พระผู้เป็นเจ้าเป็นขึ้นขึ้นมา
ใหม่ และพระองค์จะทรงชุบให้
เราทั้งหลายเป็นขึ้นขึ้นมาใหม่โดย
ฤทธิ์เดชของพระองค์ด้วย

15 ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของ
ท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์
เมื่อเป็นเช่นนั้น จะให้ข้าพเจ้า
เอาอวัยวะของพระคริสต์มาเป็น
อวัยวะของหญิงแพศยาได้หรือ
ขอพระเจ้าอวยอ้อมให้เป็นเช่น
นั้นเลย

16 ท่านไม่รู้หรือว่าคนที่ผูกพัน
กับหญิงแพศยาก็ เป็นกายอัน
เดียวกันกับหญิงนั้น เพราะพระ
องค์ได้ตรัสว่า *‘เขาทั้งสองจะ
เป็นเนื้ออันเดียวกัน’*

17 แต่ส่วนคนที่ผูกพันกับองค์
พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นอันเดียว
กันกับพระองค์ฝ่ายจิตวิญญาณ

18 จงหลีกเลี่ยงเสียจากการล่วง

(7) สภข 20:22 (9) กจ 20:32; 1 คร 15:50 (11) 1 คร 12:2 (12) 1 คร 10:23

(13) มธ 15:17; รม 14:17 (14) รม 6:5; 2 คร 4:14 (15) รม 12:5; 1 คร 6:13

(16) ปฐก 2:24; มธ 19:5 (17) ยน 17:21; รม 8:9 (18) รม 1:24; 6:12; 1 คร 6:9

ประเวณี ความบาปทุกอย่างที่
มนุษย์กระทำนั้นเป็นบาปนอก
กาย แต่คนที่ล่วงประเวณีนั้นทำ
ผิดต่อร่างกายของตนเอง

ร่างกายของคริสเตียน

เป็นวิหารของ

พระวิญญาณบริสุทธิ์

19 ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของ
ท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่ง
ท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่
ใช่เจ้าของตัวท่านเอง

20 พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้ว
ตามราคา เหตุฉะนั้นท่านจง
ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วย
ร่างกายของท่าน และด้วยจิต
วิญญาณของท่าน ซึ่งเป็นของ
พระเจ้า

คำแนะนำสำหรับ

คู่สมรสของคริสเตียน

7 แล้วเรื่องที่พวกท่านเขียน
มาถึงข้าพเจ้านั้น ขอตอบว่า
การที่ผู้ชายไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิง
เลยก็ดีแล้ว

2 แต่เพื่อป้องกันการล่วงประ-
เวณี ผู้ชายทุกคนควรมีภรรยา
เป็นของตนและผู้หญิงทุกคนมี
สามีเป็นของตน

3 สามี พึงประพฤติต่อภรรยา
ตามควร และภรรยาก็พึงประ-
พฤติต่อสามีตามควรเช่นเดียว
กัน

4 ภรรยาไม่มีอำนาจเหนือร่าง
กายของตน แต่สามีมีอำนาจ
เหนือร่างกายของภรรยา ทำนอง
เดียวกันสามีไม่มีอำนาจเหนือ
ร่างกายของตน แต่ภรรยามี
อำนาจเหนือร่างกายของสามี

5 อย่าปฏิเสธการอยู่ร่วมกันเว้น
แต่ได้ตกลงกันเป็นการชั่วคราว
เพื่ออุทิศตัวในการถืออดอาหาร
และการอธิษฐาน แล้วจึงค่อยมา
อยู่ร่วมกันอีก เพื่อมิให้ซาตาน
ชักจูงให้ทำผิดเพราะตัวอดไม่
ได้

6 ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้โดยได้รับ
อนุญาต มิใช่เป็นพระบัญชา

7 ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้ทุก
คนเป็นเหมือนข้าพเจ้า แต่ทุก
คนก็ได้รับของประทานจากพระ
เจ้าเหมาะกับตัว คนหนึ่งได้รับ
อย่างนี้ และอีกคนหนึ่งได้รับ
อย่างนั้น

8 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าขอกว่าแก่
คนที่ยังเป็นโสดและพวกหญิง
ม่ายว่า การที่เขาจะอยู่เหมือน
ข้าพเจ้าก็ดีแล้ว

9 แต่ถ้าเขายังใจไม่ได้ก็จงแต่ง
งานเสียเถิด เพราะแต่งงานเสีย
ก็ดีกว่ามีใจเร่าร้อนด้วยกามรา-
คะ

10 ส่วนคนที่แต่งงานแล้วข้าพ-
เจ้าขอสั่ง มิใช่ข้าพเจ้าสั่งเอง แต่
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่า

(19) ยน 2:21; รม 14:7 (20) กจ 20:28; 1 คร 7:23 (1) 1 คร 7:8 (3) อพย 21:10

(5) ยอล 2:16; 1 ธส 3:5 (6) 2 คร 8:8 (7) กจ 26:29 (8) 1 คร 7:1, 26

(9) 1 ทธ 5:14 (10) มลค 2:14; มธ 5:32; มก 10:6-10

อย่าให้ภรรยาทิ้งสามี
11 แต่ถ้านางทิ้งสามีไปอย่าให้
นางไปมีสามีใหม่ หรือไม่ก็ให้
นางกลับมาคืนดีกับสามีเก่าและ
ขออย่าให้สามีหย่าร้างภรรยา
เลย

**คำแนะนำสำหรับคริสเตียน
ที่สามีหรือภรรยา
ยังไม่เชื่อในพระเจ้า**

12 ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่คนอื่นๆ
นอกจากพวกนี้ (องค์พระผู้
เป็นเจ้ามิได้ตรัส) ว่า ถ้าพี่น้อง
คนใดมีภรรยาที่ไม่เชื่อและนาง
พอใจที่จะอยู่กับสามี สามีก็ไม่
ควรหย่านาง

13 ถ้าหญิงคนใดมีสามีที่ไม่เชื่อ
และสามีพอใจที่จะอยู่กับนาง
นางก็ไม่ควรหย่าสามีนั้นเลย

14 ด้วยว่า สามีที่ไม่เชื่อนั้นได้
รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทาง
ภรรยา และภรรยาที่ไม่เชื่อก็ได้
รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทาง
สามี มิฉะนั้นลูกของท่านก็เป็น
มลทิน แต่บัดนี้ลูกเหล่านั้นก็
บริสุทธิ์

15 แต่ถ้าคนที่ไม่เชื่อจะแยกไป
ก็จงให้เขาไปเถิด เรื่องเช่นนี้ไม่
จำเป็นที่พี่น้องชายหญิงจะผูก
มัดให้จำใจอยู่ด้วยกัน เพราะ
ว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกเราให้อยู่
อย่างสงบ

16 โอ ท่านผู้เป็นภรรยา ไฉน

ท่านจะรู้ว่าท่านจะช่วยสามีให้
รอดได้หรือไม่ โอ ท่านผู้เป็น
สามี ไฉนท่านจะรู้ว่าท่านจะ
ช่วยภรรยาให้รอดได้หรือไม่

จงพอใจในฐานะที่เป็นอยู่

17 แต่ตามที่ พระเจ้าได้ทรง
ประทานฐานะแก่แต่ละคนอย่าง
ไร เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรง
เรียกให้เขามาแล้ว ก็ให้เขาดำรง
อยู่ในฐานะนั้น ข้าพเจ้าขอสั่งให้
คริสตจักรทั้งหมดทำตามดั่งนั้น

18 มีชายคนใดที่ พระเจ้าทรง
เรียกเมื่อเขาได้เข้าสู่หนัดแล้ว
หรือ อย่าให้เขากลับเป็นเหมือน
คนที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด หรือมีชาย
คนใดที่พระเจ้าทรงเรียกเมื่อเขา
มิได้เข้าสู่หนัดหรือ อย่าให้เขา
เข้าสู่หนัดเลย

19 การเข้าสู่หนัดไม่สำคัญอะไร
และการไม่เข้าสู่หนัดไม่สำคัญ
อะไร แต่การรักษาพระบัญญัติ
ของพระเจ้านั้นสำคัญ

20 ให้ทุกคนอยู่ในฐานะที่เขาอยู่
เมื่อพระเจ้าทรงเรียกนั้น

21 พระเจ้าทรงเรียกท่านเมื่อยังเป็น
ทาสอยู่หรือ ก็อย่ากระวน
กระวายเพราะการเป็นทาสนั้น
แต่ถ้าท่านสามารถไถ่ตัวออกได้
ก็ควรไถ่ดีกว่า

22 เพราะผู้ใดที่องค์พระผู้เป็น
เจ้าทรงเรียกเมื่อยังเป็นทาสอยู่
ผู้นั้นเป็นเสรีชนขององค์พระผู้

(14) มลค 2:15 (15) รม 12:18 (16) รม 11:14; 1 ปต 3:1 (17) 1 คร 4:17

(18) กจ 15:1 (19) ยน 15:14; รม 2:27, 29; กท 3:28; 5:6; 6:15; คส 3:11

(22) ยน 8:36; รม 6:18; 1 คร 9:21; กท 5:13; อฟ 6:6; คส 3:24; ฟม 1:16

เป็นเจ้าของ เช่นเดียวกันคนที่รับการทรงเรียกเมื่อเป็นเสรีชน คนนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์
23 พระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้ว ตามราคา อย่าเข้าเป็นทาสของมนุษย์เลย

24 พี่น้องทั้งหลาย ท่านทุกคนดำรงอยู่ในฐานะอันใดเมื่อพระเจ้าทรงเรียก ก็ให้ผู้นั้นอยู่กับพระเจ้าในฐานะนั้น

คำแนะนำสำหรับ
หญิงสาวพรหมจารี
และหญิงม่าย

25 แล้วเรื่องหญิงสาวพรหมจารีนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้รับพระบัญชาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แต่ข้าพเจ้าก็ขอออกความเห็นในฐานะที่เป็นผู้ได้รับพระเมตตาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้เป็นผู้ที่ไว้ใจได้

26 ฉะนั้นเพราะเหตุความยากลำบากที่มีอยู่ในเวลานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ทุกคนควรจะอยู่อย่างที่เขาอยู่เดี๋ยวนี้นี้

27 ท่านมีภรรยาแล้วหรือ อย่าหาช่องที่จะหย่าภรรยาเลย ท่านหย่าจากภรรยาแล้วหรือ อย่าหาภรรยาเลย

28 ถ้าท่านจะแต่งงานก็ไม่มี ความผิด และถ้าหญิงสาวพรหมจารีจะแต่งงานก็ไม่มี ความผิด แต่คนที่แต่งงานนั้น

คงจะต้องยุ่งยากลำบากในฝ่ายเนื้อหนัง แต่ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้ท่านพ้นจากความยุ่งยากนั้น

29 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่าผู้คนที่สิ้นมากแล้วตั้งแต่นี้ ไปให้คนเหล่านั้นที่มีภรรยาดำเนินชีวิตเหมือนกับไม่มีภรรยา

30 และให้คนที่เสร้างโศกเป็นเหมือนกับมิได้เสร้างโศก และผู้ที่ชื่นชมยินดีให้ได้เป็นเหมือนกับมิได้ชื่นชมยินดี และผู้ที่เชื่อก็ให้ดำเนินชีวิตเหมือนกับว่าเขาไม่มีกรรมสิทธิ์เหนืออะไรเลย

31 และคนที่ใช้ของโลกลนี้ให้เป็นเหมือนกับมิได้ใช้อย่างเต็มที่เลย เพราะความนิยมของโลกลนี้กำลังล่องไป

32 ข้าพเจ้าอยากให้ท่านพ้นจากความสาละวันวุ่นวาย ฝ่ายคนที่ไม่มีภรรยาก็สาละวันในการทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เพื่อจะทำสิ่งซึ่งเป็นที่ยอพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

33 แต่คนที่มีภรรยาแล้วก็สาละวันในการทำงานของโลกลนี้เพื่อจะทำสิ่งที่พอใจของภรรยา

34 มีความแตกต่างกันด้วยระหว่างภรรยาและสาวพรหมจารี หญิงที่ยังไม่แต่งงานก็สาละวันในการทำงานขององค์พระผู้เป็น

(23) ลนต 25:42; 1 คร 6:20; 1 ปต 1:18-19; วว 5:9 (24) อฟ 6:5-8; คส 3:22-24

(25) 2 คร 4:1; 1 ทธ 1:12 (26) 1 คร 7:1, 8 (29) รม 13:11; 1 คร 7:31; 1 ปต 4:7

(31) สดต 39:6; 1 คร 7:29; ยก 1:10; 1 ปต 1:24 (32) 1 ทธ 5:5 (34) ลก 10:40

เจ้า เพื่อจะได้เป็นคนบริสุทธิ์ทั้งกายและจิตใจ แต่หญิงที่มีสามีแล้วก็สาละวนในการงานของโลกนี้เพื่อจะทำสิ่งซึ่งเป็นที่พอใจของสามี

35 ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ก็เพื่อเป็นประโยชน์ของท่าน มิใช่จะเอาบังบาตคล้องท่านแต่เพื่อความ เป็นระเบียบ ให้ท่านปฏิบัติ องค์พระผู้เป็นเจ้าโดยปราศจากใจสองฝักสองฝ่าย

36 แต่ถ้าชายใดคิดว่าเขาปฏิบัติต่อสาวพรหมจารีของเขาอย่างสมควรไม่ได้ และถ้าหญิงนั้นมีอายุผ่านวัยหนุ่มสาวแล้ว และต้องทำอย่างใดอย่างหนึ่งก็ให้เขาทำตามปรารถนา จงให้เขาแต่งงานเสีย เขาไม่ได้ทำผิดสิ่งใด

37 แต่ชายใดที่ตั้งใจแน่วแน่และเห็นว่าไม่มีความจำเป็น แต่เขาบังคับใจตนเองได้ และตั้งใจว่าจะให้หญิงนั้นเป็นพรหมจารีต่อไป เขาก็กระทำดีแล้ว

38 เหตุฉะนั้นผู้ใดที่ให้หญิงนั้นแต่งงานก็ทำดีอยู่ แต่ผู้ที่ไม่ให้แต่งงานก็ทำดีกว่า

39 ทราบใดที่สามียังมีชีวิตอยู่ ภรรยา ก็ต้องอยู่ กับสามี ตามกฎหมาย แต่ถ้าสามีตาย นางก็เป็นอิสระจะแต่งงานกับชายใดก็ได้ตามใจ ในองค์พระผู้เป็นเจ้า

เท่านั้น

40 แต่ตามความเห็นของข้าพเจ้าก็เห็นว่าถ้านางอยู่คนเดียวจะเป็นสุขกว่า และข้าพเจ้าคิดว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ฝ่ายข้าพเจ้าด้วย

อาหารที่ถวายแก่รูปเคารพ
8 แล้วเรื่องของที่เขาบูชาแก่รูปเคารพนั้น เราทั้งหลายทราบแล้วว่า เราทุกคนต่างก็มีความรู้ ความรู้นั้นทำให้ลำพอง แต่ความรักเสริมสร้างขึ้น

2 ถ้าผู้ใดถือว่าตัวรู้สิ่งใดแล้ว ผู้นั้นยังไม่รู้ตามที่ตนควรจะรู้

3 แต่ถ้าผู้ใดรักพระเจ้า พระองค์ก็ทรงรู้จักผู้นั้น

4 ฉะนั้นเรื่องการกินอาหารที่เขาได้บูชาแก่รูปเคารพนั้น เรารู้อยู่แล้วว่ารูปนั้นไม่มีตัวมีตนเลยในโลกและพระเจ้าองค์อื่นไม่มี มีแต่พระเจ้าองค์เดียว

5 ถึงแม้จะมีสิ่งต่างๆ ในสวรรค์ และในแผ่นดินโลกที่เขาเรียกว่า "พระ" (ก็เป็นเหมือนมีพระมาก และเจ้ามาก)

6 แต่ว่าสำหรับพวกเรานั้นมีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา และสิ่งสารพัดทั้งปวงบังเกิดขึ้นจากพระองค์ และเราอยู่ในพระองค์ และเรามีพระเยซูคริสต์เจ้าองค์เดียว และสิ่งสารพัดก็เกิดขึ้นโดยพระองค์ และเราก็เป็นมา

(38) สบ 13:4 (39) รม 7:2; 2 คร 6:14 (40) 1 คร 7:6, 25; 1 ธส 4:8

(1) กจ 15:20; รม 14:3, 14 (2) 1 คร 13:8-12 (4) พบญ 4:35, 39; 6:4; อสย 41:24

(5) ยน 10:34 (6) มลค 2:10; ยน 1:3; 13:13; กจ 17:28; รม 5:11

โดยพระองค์
 7 มิใช่ว่าทุกคนมีความรู้อย่างนี้ เพราะมีบางคนมีจิตสำนึกผิดชอบเรื่องรูปเคารพว่า เมื่อได้กินอาหารนั้นก็ถือว่า เป็นของบูชาแก่รูปเคารพจริง ๆ และจิตสำนึกผิดชอบของเขายังอ่อนอยู่ จึงเป็นมลทิน
 8 อาหารไม่เป็นเครื่องที่ทำให้พระเจ้าทรงโปรดปรานเรา ถ้าเรากิน เราก็ดำเนินชีวิตเป็นพิเศษ ถ้าเราไม่กิน เราก็ดำเนินชีวิตอะไร
 9 แต่จงระวัง อย่าให้เสรีภาพของท่านนั้นทำให้คนที่อ่อนใน ความเชื่อหลงผิดไป
 10 เพราะว่า ถ้าผู้ใดเห็นท่านที่มีความรู้เอนกายลงรับประทาน ในวิหารของรูปเคารพ จิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนของคนนั้นจะไม่เข้มแข็งทำให้เขาบังอาจกินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพนั้นหรือ
 11 โดยความรู้ของท่าน พี่น้องที่มีความเชื่ออ่อน ซึ่งพระคริสต์ได้ทรงยอมวายพระชนม์เพื่อเขา จะต้องพิณาศไป
 12 เมื่อท่านทำผิดเช่นนั้นต่อ พวกพี่น้อง และทำร้ายจิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนของเขา ท่านก็ได้ทำผิดต่อพระคริสต์
 13 เหตุฉะนั้นถ้าอาหารเป็นเหตุที่ทำให้พี่น้องของข้าพเจ้าหลง

ผิดไป ข้าพเจ้าจะไม่กินเนื้อสัตว์อีกต่อไป เพราะเกรงว่า ข้าพเจ้าจะทำให้พี่น้องต้องหลงผิดไป

เปาโลอ้างสิทธิของอัครสาวกที่เขาควรจะได้รับ

9 ข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครสาวกหรือ ข้าพเจ้ามิได้มีเสรีภาพหรือ ข้าพเจ้ามิได้เห็นพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราหรือ ท่านทั้งหลายมิได้เป็นผลงานของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ

2 ถ้าข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครสาวกในสายตาของคนอื่น ข้าพเจ้าก็ยังคงเป็นอัครสาวกในสายตาของท่านอย่างไม่ ต้องสงสัย เพราะพวกท่านคือตราตำแหน่งอัครสาวกของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า

3 ถ้าผู้ใดสอบสวนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะบอกว่า

4 เราไม่มีสิทธิ์ที่จะกินและดื่มหรือ

5 เราไม่มีสิทธิ์ที่จะพาพี่น้องซึ่งเป็นภรรยาไปไหน ๆ ด้วยกันเหมือนอย่างอัครสาวกอื่น ๆ และบรรดาน้องชายขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเศฟาหรือ

6 เฉพาะข้าพเจ้าและบาร์นาบัสเท่านั้นหรือที่ไม่มีสิทธิ์จะเลิกทำงานหาเลี้ยงชีพ

(7) รม 14:14; 1 คร 10:28 (8) รม 14:17 (9) รม 12:13; กท 5:13 (10) 1 คร 10:28 (11) รม 14:15, 20 (12) มธ 25:40 (13) รม 14:21 (1) กจ 9:15; 1 คร 3:6; 4:15 (2) 2 คร 12:12 (4) 1 ธส 2:6, 9 (5) มธ 8:14; 13:55 (6) กจ 4:36

**ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ
ก็ควรได้รับการเลี้ยงชีพ
ด้วยข่าวประเสริฐนั้น**

7 ใครบ้างที่เป็นทหารไปในการศึกสงครามและต้องกินเสบียงของตัวเอง หรือใครบ้างที่ทำสวนปลูกต้นองุ่น และมีได้กินผลองุ่นในสวนนั้น หรือใครบ้างที่เลี้ยงสัตว์และมีได้กินนมของฝูงสัตว์นั้น

8 ข้าพเจ้ากล่าวอย่างนี้ตามอย่างมนุษย์หรือ พระราชบัญญัติมิได้กล่าวอย่างนี้เหมือนกันหรือ

9 เพราะในพระราชบัญญัติของโมเสสเขียนไว้ว่า *‘อย่าเอาตะกร้าครอบปากวัวเมื่อมันกำลังนวดข้าวอยู่’* พระเจ้าทรงเป็นท้าวหรือ

10 หรือพระองค์ได้ตรัสเพื่อประโยชน์ของเราทั้งหลาย แท้จริงคำนั้นท่านเขียนไว้เพื่อประโยชน์ของเราทั้งหลาย ให้คนที่ไถนาไถด้วยความหวังใจ และให้คนที่นวดข้านวดด้วยความหวังใจว่าจะได้ประโยชน์ตามที่เขาหวัง

11 ถ้าเราได้หว่านของสำหรับจิตวิญญาณให้แก่ท่าน แล้วจะมากไปหรือ ที่เราจะเกี่ยวของสำหรับเนื้อหนังจากท่าน

12 ถ้าคนอื่นมีสิทธิ์ที่จะได้รับประโยชน์จากท่าน เราไม่มีสิทธิ์

ที่จะได้รับยิ่งกว่าเขามากหรือ ถึงกระนั้นเราก็มิได้ใช้สิทธิ์นี้เลย แต่ยอมทนทุกขยากสารพัดเพื่อเราจะไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางข่าวประเสริฐของพระคริสต์

13 ท่านไม่รู้หรือว่าคนที่ปรณินัติเรื่องสิ่งบริสุทธิ์ก็กินอาหารของพระวิหาร และคนปรณินัติที่แทนบูชาที่รับส่วนแบ่งจากแทนบูชา

14 ท่านเองเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงบัญชาไว้ว่า คนที่ประกาศข่าวประเสริฐควรได้รับการเลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐนั้น

15 แต่ข้าพเจ้ามิได้ใช้สิทธิ์เหล่านี้เลย ที่ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนี้ก็มีใช้เพื่อจะให้เขากระทำอย่างนั้นแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ายอมตายเสียดีกว่าที่จะให้ผู้ใดทำลายเกียรติอันนี้ของข้าพเจ้า

16 เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐนั้นข้าพเจ้าไม่มีเหตุที่จะอวดได้ เพราะจำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องประกาศ ถ้าข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวประเสริฐชีวิตจะเกิดแก่ข้าพเจ้า

17 เพราะถ้าข้าพเจ้าประกาศอย่างเต็มใจ ข้าพเจ้าก็จะได้บำเหน็จ แต่ถ้ากระทำการประกาศนั้นโดยฝืนใจ ก็ยังเป็นการ

(7) พบญ 20:6; ยน 21:15; 2 คร 10:4 (9) พบญ 25:4 (10) 2 ทธ 2:6 (11) รรม 15:27 (12) กจ 18:3; 2 คร 11:12 (13) ลนต 6:16; กตว 18:8-31 (14) มธ 10:10; กท 6:6 (15) กจ 18:3; 20:33; 2 คร 11:10 (16) รรม 1:14 (17) 1 คร 3:8, 14; 9:18; กท 2:7

ที่ทรงมอบหน้าที่ประกาศข่าวประเสริฐไว้ให้ข้าพเจ้ากระทำ 18 แล้วอะไรเล่าจะเป็นบำเหน็จของข้าพเจ้า คือเมื่อข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐ ข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์โดยไม่คิดค่าจ้าง เพื่อจะไม่ได้ใช้สิทธิ์ในข่าวประเสริฐนั้นอย่างเต็มที่

**เปาโลยอมทำทุกวิถีทาง
เพื่อจะนำจิตวิญญาณ**

19 เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้ามิได้อยู่ในบังคับของผู้ใด ข้าพเจ้าก็ยังยอมตัวเป็นทาสคนทั้งปวง เพื่อจะได้ชนะใจคนมากยิ่งขึ้น

20 ต่อพวกยิว ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนยิว เพื่อจะได้พวกยิว ต่อพวกที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนคนอยู่ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อจะได้คนที่อยู่ใต้พระราชบัญญัตินั้น

21 ต่อคนที่อยู่นอกพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนคนนอกพระราชบัญญัติ เพื่อจะได้คนที่อยู่นอกพระราชบัญญัติ นั้น (แต่ข้าพเจ้ามิได้อยู่นอกพระราชบัญญัติของพระเจ้า แต่อยู่ใต้พระราชบัญญัติแห่งพระคริสต์)

22 ต่อคนอ่อนแอ ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนคนอ่อนแอ เพื่อจะได้คนอ่อนแอ ข้าพเจ้ายอมเป็นคน

ทุกชนิดต่อคนทั้งปวง เพื่อจะช่วยเหลือให้รอดได้บ้างโดยทุกวิถีทาง

23 ข้าพเจ้าทำอย่างนี้เพราะเห็นแก่ข่าวประเสริฐ เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนกับท่านในข่าวประเสริฐนั้น

24 ท่านไม่รู้หรือว่าคนเหล่านั้นที่วิ่งแข่งกัน ก็วิ่งด้วยกันทุกคน แต่คนที่ได้รับรางวัลมีคนเดียว เหตุฉะนั้นจงวิ่งเพื่อชิงรางวัลให้ได้

25 ฝ่ายนักกีฬาทุกคนก็เคร่งครัดในระเบียบทุกอย่าง แล้วเขากระทำอย่างนั้นเพื่อจะได้มงกุฎไปไม่ซึ่งร่วงโรยได้ แต่เรากระทำเพื่อจะได้มงกุฎที่ไม่ม้วยร่วงโรยเลย

26 ดังนั้น ส่วนข้าพเจ้าวิ่งแข่งอย่างนี้โดยมีเป้าหมาย ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างนี้ ไม่ใช่อย่างนักมวยที่ชกกลม

27 แต่ข้าพเจ้าระงับความปรารถนาฝ่ายเนื้อหนังให้อยู่ใต้บังคับ เพราะเกรงว่าโดยทางหนึ่งทางใดเมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้

การประพฤติของอิสราเอลเป็น

10 เครื่องเตือนใจของคริสตจักร
พี่น้องทั้งหลาย ยิ่งกว่า
นี้ข้าพเจ้าอยากให้คุณ

(18) 1 คร 7:31 (19) มธ 18:15; 1 คร 9:1; กท 5:13 (20) กจ 16:3 (21) รม 2:12

(22) รม 11:14; 14:1; 15:1; 1 คร 10:33 (24) กท 2:2 (25) ยก 1:12

(26) 2 ทธ 2:5 (27) ยรม 6:30; รม 6:18; 8:13 (1) อพย 13:21-22; 14:21-22, 29

ทั้งหลายเข้าใจว่าบรรพบุรุษของเรา
ทั้งสิ้นได้อยู่ใต้เมฆ และได้ผ่านทะเลไปทุกคน

2 ได้รับบัพติศมาในเมฆและในทะเลเข้าส่วนกับโมเสสทุกคน

3 และได้รับประทานอาหารฝ่ายจิตวิญญานอันเดียวกันทุกคน

4 และได้ดื่มน้ำฝ่ายจิตวิญญานอันเดียวกันทุกคน เพราะว่าเขาได้ดื่มน้ำซึ่งไหลออกมาจากศิลาฝ่ายจิตวิญญานที่ติดตามเขามา
ศิลานั้นคือพระคริสต์

5 แต่ถึงกระนั้นก็มีคนส่วนมากในพวกนั้นที่พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย เพราะว่าเขาล้มตายกันเกลื่อนกลาดในถิ่นทุรกันดาร

6 แล้วเหตุการณ์เหล่านี้จึงเป็นแบบอย่างสำหรับพวกเรา ไม่ใช่ให้เรามิใจโลภปรารถนาสิ่งชั่วเหมือนเขาเหล่านั้น

7 ท่านทั้งหลายอย่านับถือรูปเคารพ เหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้กระทำ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า *‘ประชาชนก็นั่งลงกินและดื่ม แล้วก็ลุกขึ้นเล่นสนุกกัน’*

8 อย่าให้เรากระทำลวงประเพณีเหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้กระทำ แล้วก็ล้มลงตายในวันเดียวสองหมื่นสามพันคน

9 อย่าให้เราลองดี พระคริสต์

เหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้กระทำ แล้วก็ต้องพินาศด้วยงูร้าย

10 ท่านทั้งหลายอย่าบ่นเหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้บ่น แล้วก็ ต้องพินาศด้วยองค์เพชฌฆาต

11 แต่บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้จึงได้บังเกิดแก่เขาเพื่อเป็นตัวอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย ผู้ซึ่งกำลังอยู่ในกาลสุดปลายของแผ่นดินโลก

12 เหตุฉะนั้นคนที่คิดว่าตัวเองมั่นคงดีแล้ว ก็จงระวังให้ดี กลัวว่าจะล้มลง

13 ไม่มีการทดลองใดๆเกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อพระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ แต่เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้

14 พวกที่รักของข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นท่านจงหลีกเลี่ยงเสียจากการนับถือรูปเคารพ

15 ข้าพเจ้าพูดกับท่านอย่างพูดกับคนที่มีปัญญา ท่านจงพิจารณาถ้อยคำที่ข้าพเจ้าพูดนั้นเถิด

(3) อพย 16:4 (4) อพย 17:5-7 (5) กตว 14:29 (6) กตว 11:4, 34 (7) 1 คร 5:11

(8) กตว 25:1-9 (9) อพย 17:2, 7 (10) อพย 12:23; กตว 14:37 (11) รม 15:4

(12) รม 11:20 (13) 1 คร 1:9 (14) 2 คร 6:17 (15) 1 คร 8:1

**พิธีศีลระลึกมิไ้
สำหรับผู้ที่เชื่อเท่านั้น**

16 ถ้วยแห่งพระพรซึ่งเราได้ขอ
พระพรนั้นเป็นที่ทำให้เรามีส่วน
ร่วมในพระโลหิตของพระคริสต์
มิใช่หรือ ขนมปังซึ่งเราหักนั้น
เป็นที่ทำให้เรามีส่วนร่วมในพระ
กายของพระคริสต์มิใช่หรือ

17 แม้เราซึ่งเป็นบุคคลหลายคน
เราก้ยังเป็นขนมปังก้อนเดียว
และเป็นร่างกายเดียว เพราะว่า
เราทุกคนรับประทานขนมปัง
ก้อนเดียวกัน

18 จงพิจารณาดูพวกอิสราเอล
ตามเนื้อหนัง คนที่รับประทาน
ของที่บูชาแล้วนั้น ก็มีส่วนร่วม
ในแท่นบูชานั้นมิใช่หรือ

19 ถ้าอย่างนั้นแล้วจะให้ข้าพ-
เจ้าว่าอย่างไร รูปเคารพนั้น
ศักดิ์สิทธิ์หรือ เครื่องบูชา
ที่ถวายแก่รูปเคารพนั้นเป็นของ
ศักดิ์สิทธิ์หรือ

20 แต่ข้าพเจ้าว่า เครื่องบูชาที่
พวกต่างชาติถวายนั้น เขาถวาย
บูชาแก่พวกปีศาจ และไม่ได้
ถวายแด่พระเจ้า ข้าพเจ้าไม่
ปรารถนาให้ท่านมีส่วนร่วมกับ
พวกปีศาจ

21 ท่านจะดื่มจากถ้วยขององค์
พระผู้เป็นเจ้าของและจากถ้วยของ
พวกปีศาจด้วยไม่ได้ ท่านจะ
รับประทานที่โต๊ะขององค์พระ

ผู้เป็นเจ้าของและที่โต๊ะของพวก
ปีศาจด้วยก็ไม่ได้

22 เราจะขวยให้องค์พระผู้เป็น
เจ้าทรงอิจฉาหรือ เรามีฤทธิ์
มากกว่าพระองค์หรือ

จงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า
23 ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัดได้ แต่
ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะทำได้นั้นเป็น
ประโยชน์ ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัด
ได้ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งจะทำให้เจริญ
ขึ้น

24 อย่าให้ผู้ใดเห็นแก่ประโยชน์
ส่วนตัว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์
ของคนอื่น

25 ทุกสิ่งที่เขาขายตามตลาด
เนื้อนั้นรับประทานได้ ไม่ต้อง
ถามอะไรโดยเห็นแก่ใจสำนึกผิด
ชอบ

26 เพราะว่า *แผ่นดินโลกกับ
สรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นขององค์
พระผู้เป็นเจ้าของ*

27 ถ้าคนที่ไม่มี ความเชื่อจะเชิญ
ท่านไปในงานเลี้ยงและท่านเต็ม
ใจไป สิ่งที่เขาตั้งให้รับประทาน
ก็รับประทานได้ ไม่ต้องถาม
อะไรโดยเห็นแก่ใจสำนึกผิด
ชอบ

28 แต่ถ้ามีใครมาบอกท่านว่า
"ของนี้ เขาถวายแก่รูปเคารพ
แล้ว" ท่านอย่ารับประทาน
เพราะเห็นแก่คนที่บอกนั้นและ
เพราะเห็นแก่ใจสำนึกผิดชอบ

(16) มธ 26:26-28 (17) 1 คร 12:12 (18) สดต 3:3 (19) 1 คร 8:4 (20) สดต 17:7
(21) พบญ 32:38; 1 คร 11:23 (22) พบญ 32:21 (23) 1 คร 6:12 (24) ฟป 2:4
(25) 1 ทธ 4:4 (26) อพย 19:5 (27) ลก 10:7-8 (28) พบญ 10:14; 1 คร 8:7, 10

ด้วย เพราะว่า *แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า*

29 ข้าพเจ้ามิได้หมายถึงใจสำนึกผิดชอบของท่าน แต่หมายถึงใจสำนึกผิดชอบของคนที่ยกนั้น ทำไมใจสำนึกผิดชอบของผู้อื่นจะต้องมาขัดขวางเสรีภาพของข้าพเจ้าเล่า

30 เพราะถ้าข้าพเจ้ารับประทานโดยพระคุณ ทำไมเขาติเตียนข้าพเจ้าเพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ขอบพระคุณแล้วเล่า

31 เหตุฉะนั้นเมื่อท่านจะรับประทาน จะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

32 อย่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้พวกยิว หรือพวกต่างชาติ หรือคริสตจักรของพระเจ้าหลงผิดไป

33 เหมือนที่ ข้าพเจ้าเองได้พยายามกระทำทุกสิ่งเพื่อให้เป็นที่พอใจของคนทั้งปวง มิได้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว แต่เห็นแก่ประโยชน์ของคนทั้งหลาย เพื่อให้เขารอดได้

“ชายเป็นศิรัษะของหญิง”

1 ท่านทั้งหลายก็จงปฏิบัติตามอย่างข้าพเจ้าเหมือนอย่างที่ยกข้าพเจ้าปฏิบัติตามอย่างพระคริสต์

2 พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้า

ขอชมท่านทั้งหลายเพราะท่านได้ระลึกถึงข้าพเจ้าทุกประการ และท่านได้รักษากฎที่ข้าพเจ้าได้มอบไว้กับท่าน

3 แต่ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายเข้าใจว่า พระคริสต์ทรงเป็นศิรัษะของชายทุกคน และชายเป็นศิรัษะของหญิง และพระเจ้าทรงเป็นพระเศียรของพระคริสต์

4 ชายทุกคนที่กำลังอธิษฐานหรือพยากรณ์โดยคลุมศิรัษะอยู่ ก็ทำความอภัยศแก่ศิรัษะ

5 แต่หญิงทุกคนที่กำลังอธิษฐานหรือพยากรณ์ ถ้าไม่คลุมศิรัษะ ก็ทำความอภัยศแก่ศิรัษะ เหมือนกับว่านางได้โกนผมเสียแล้ว

6 เพราะถ้าผู้หญิงไม่ได้คลุมศิรัษะ ก็ควรจะตัดผมเสีย แต่ถ้าการที่ผู้หญิงจะตัดผมหรือโกนผมนั้นเป็นสิ่งที่น่าอับอาย จงคลุมศิรัษะเสีย

7 เพราะการที่ผู้ชายไม่สมควรจะคลุมศิรัษะนั้น ก็เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายาและสง่าราศีของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นสง่าราศีของผู้ชาย

8 เพราะไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายจากผู้หญิง แต่ได้ทรงสร้างผู้หญิงจากผู้ชาย

9 และไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายไว้

(29) รม 14:16 (30) รม 14:6 (31) คส 3:17 (32) รม 14:13 (33) รม 15:2

(1) อพ 5:1 (3) ปฐก 3:16; ยน 14:28 (4) 1 คร 12:10 (5) พบญ 21:12

(6) กตว 5:18 (7) ปฐก 1:26; ยก 3:9 (8) ปฐก 2:21; 1 ทธ 2:13 (9) ปฐก 2:18

สำหรับผู้หญิง แต่ทรงสร้าง
 ผู้หญิงไว้สำหรับผู้ชาย
 10 ด้วยเหตุนี้เอง ผู้หญิงจึงควร
 จะเอาสัญลักษณ์แห่งอำนาจนี้
 คลุมศีรษะ เพราะเห็นแก่พวก
 ทูตสวรรค์
 11 ถึงกระนั้นก็ดี ในองค์พระ
 ผู้เป็นเจ้า ผู้ชายก็ต้องฟังผู้
 หญิงและผู้หญิงก็ต้องฟังผู้ชาย
 12 เพราะว่าผู้หญิงนั้นทรงสร้าง
 มาจากผู้ชายฉันใด ต่อมาผู้ชาย
 ก็เกิดมาจากผู้หญิงฉันนั้น แต่
 ลิงสารพัดก็มีมาจากพระเจ้า
 13 ท่านทั้งหลายจงตัดลืนเอง
 เกิดว่า เป็นการสมควรหรือไม่ที่ผู้หญิงจะไม่คลุมศีรษะเมื่อ
 อธิษฐานต่อพระเจ้า
 14 ธรรมชาติเองไม่ได้สอนท่าน
 หรือว่า ถ้าผู้ชายไว้ผมยาวก็เป็น
 ที่น่าอายแก่ตัว
 15 แต่ถ้าผู้หญิงไว้ผมยาวก็เป็น
 สง่าราศีแก่ตัว เพราะว่าผมเป็น
 สิ่งที่ประทานให้แก่เขาเพื่อคลุม
 ศีรษะ
 16 แต่ถ้าผู้ใดจะโต้แย้ง เรา
 และคริสตจักรของพระเจ้าไม่รับ
 ธรรมเนียมอย่างที่โต้แย้งนั้น
 พิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า
 17 แล้วในการให้คำสั่งต่อไปนี้
 ข้าพเจ้าชมท่านไม่ได้ คือว่าการ
 ประชุมของท่านนั้นมักจะได้ผล
 เสียมากกว่าผลดี

18 ประการแรกข้าพเจ้าได้ยืนยันว่า
 เมื่อท่านประชุมคริสตจักรนั้น
 มีการแตกก๊กแตกเหล่าในพวก
 ท่าน และข้าพเจ้าเชื่อว่าคงมี
 ความจริงอยู่บ้าง
 19 เพราะจะต้องมีการขัดแย้ง
 กันบ้างในพวกท่าน เพื่อคนฝ่าย
 ถูกในพวกท่านจะได้ปรากฏ
 เด่นขึ้น
 20 เมื่อท่านทั้งหลายประชุม
 ร่วมกันนั้น ท่านจึงประชุม
 รับประทานเป็นที่ระลึกถึงองค์
 พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้
 21 เพราะว่าเมื่อท่านรับประทาน
 ของตนก่อนคนอื่น บ้างก็ยังหิว
 อยู่ และบ้างก็เมา
 22 อะไรกันนี้ ท่านไม่มีเรื่องที่จะ
 กินและดื่มหรือ หรือว่าท่าน
 ดูหมิ่นคริสตจักรของพระเจ้า
 และทำให้คนที่ขัดสนได้รับความ
 อับอาย จะให้ข้าพเจ้าว่าอย่างไร
 แก่ท่าน จะให้ชมท่านหรือ ใน
 เรื่องนี้ข้าพเจ้าจะไม่ขอชมท่าน
 เลย
 23 เพราะว่าเรื่องซึ่งข้าพเจ้าได้
 มอบไว้กับท่านแล้วนั้น ข้าพเจ้า
 ได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้า คือ
 ในคืนที่เขาทรยศพระเยซูเจ้านั้น
 พระองค์ทรงหยิบขนมปัง
 24 ครั้นขอบพระคุณแล้ว จึง
 ทรงหักแล้วตรัสว่า "จงรับประทาน

(11) กท 3:28 (16) 1 คร 7:17; 1 ทธ 6:4 (18) 1 คร 1:10-12; 3:3

(19) พบญ 13:3; มธ 18:7; ลก 2:35; 17:1; 1 ทธ 4:1; 2 ปด 2:1; 1 ยน 2:19

(21) 2 ปด 2:13; ยด 1:12 (22) 1 คร 10:32; ยก 2:6 (23) มธ 26:26-28; 1 คร 15:3

เกิด นี่เป็นกายของเรา ซึ่งหัก
ออกเพื่อท่านทั้งหลาย จงกระทำ
อย่างนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา”

25 เมื่อรับประทานแล้ว พระ
องค์จึงทรงหยิบถ้วยด้วยอาการ
อย่างเดียวกัน ตรัสว่า “ถ้วย
นี่คือพันธสัญญาใหม่ด้วยโลหิต
ของเรา เมื่อท่านดื่มจากถ้วยนี้
เวลาใด จงดื่มให้เป็นที่ระลึกถึง
เรา”

26 เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลาย
กินขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยนี้
เวลาใด ท่านก็ประกาศการวาย
พระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
จนกว่าพระองค์จะเสด็จมา

27 เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดกินขนม
ปังนี้และดื่มจากถ้วยขององค์
พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่สมควร ผู้
นั้นก็ทำผิดต่อพระกายและพระ
โลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า

28 ขอให้ทุกคนพิจารณาตนเอง
แล้วจึงกินขนมปังและดื่มจาก
ถ้วยนี้

29 เพราะว่าคนที่ กินและดื่ม
อย่างไม่สมควร ก็กินและดื่ม
เพื่อนำพระอาชญาเข้าสู่ตนเอง
เพราะมิได้พินิจดูพระกายของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า

ผู้รับพิธีระลึกถึงองค์พระ
ผู้เป็นเจ้าอย่างไม่สมควร
บ้างก็ป่วย บ้างก็ตาย

30 ด้วยเหตุนี้พวกท่านหลายคน

จึงอ่อนกำลังและป่วยอยู่และที่
ล่องหลับไปแล้วก็มีมาก

31 เพราะถ้าเราจะพิจารณาตัว
เราเอง เราจะไม่ต้องถูกทำโทษ

32 แต่เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า
ทรงทำโทษเรานั้น พระองค์ทรง
ตีสอนเรา เพื่อมิให้เราถูก

พิพากษาลงโทษด้วยกันกับโลก
33 พี่น้องของข้าพเจ้า ด้วย
เหตุนี้เมื่อท่านมาร่วมประชุมรับ
ประทานอาหารนั้น จงคอยซึ่ง
กันและกัน

34 ถ้ามีใครหิวก็ให้เขากินที่บ้าน
เสียก่อน เพื่อเมื่อมาประชุมกัน
ท่านจะได้ไม่ถูกพิพากษาลงโทษ
ส่วนเรื่องอื่น ๆ นั้นเมื่อข้าพเจ้า
มาข้าพเจ้าจะแนะนำให้

ของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ
12 พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้
ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเข้าใจ
เรื่องของประทานฝ่ายจิต
วิญญาณนั้น

2 ท่านรู้แล้วว่า แต่ก่อนท่านยัง
เป็นคนไม่เชื่อนั้น ท่านถูกชักนำ
ให้หลงไปนับถือรูปเคารพซึ่งพูด
ไม่ได้ตามแต่ท่านจะถูกนำไป

3 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบอกท่าน
ทั้งหลายให้ทราบว่ามีผู้ใดซึ่ง
พูดโดยพระวิญญาณของพระเจ้า
จะเรียกพระเยซูว่า ผู้ที่ถูกสาป
แช่ง และไม่มีผู้ใดอาจพูดว่า
พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า

(26) ยน 14:3 (27) ยน 6:51 (28) มธ 26:22; 2 คร 13:5

(31) 1 ยน 1:9 (32) สดต 94:12 (33) 1 คร 14:26

(1) 1 คร 12:4; 14:1, 37 (2) สดต 115:5; อฟ 2:11 (3) มธ 16:17

นอกจากผู้ที่พูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

4 แล้วของประทานนั้นก็มีต่าง ๆ กัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน

5 งานรับใช้มีต่าง ๆ กัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน

6 กิจกรรมมีต่าง ๆ กัน แต่มีพระเจ้าของค์เดียวกันที่ทรงกระทำสารพัดในทุกคน

7 การสำแดงของพระวิญญาณนั้น มีแก่ทุกคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

8 ด้วยพระวิญญาณทรงโปรดประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญา และให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำอันประกอบด้วยความรู้ แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน

9 และให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อ แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน และให้อีกคนหนึ่งมีความสามารถรักษาคนป่วยได้ แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน

10 และให้อีกคนหนึ่งทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ และให้อีกคนหนึ่งพยากรณ์ได้ และให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ และให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาต่าง ๆ และให้อีกคนหนึ่งแปลภาษานั้น ๆ ได้

11 สิ่งสารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์เดียวกันทรงบันดาลและประทานแก่แต่ละคนตามชอบพระทัยพระองค์

คริสเตียนเป็นอวัยวะต่าง ๆ ของกายเดียวกัน

12 ถึงกายนั้นเป็นกายเดียว ก็ยังมีอวัยวะหลายส่วน และบรรดาอวัยวะต่างๆของกายเดียวกัน แม้จะมีหลายส่วนก็ยังคงเป็นกายเดียวกันฉันใด พระคริสต์ก็ทรงเป็นฉันนั้น

13 เพราะว่าถึงเราจะเป็นพวกยิวหรือพวกต่างชาติ เป็นทาสหรือมิใช่ทาสก็ตาม เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายอันเดียวกัน และเราทั้งหลายได้เต็มล้นอยู่ด้วยพระวิญญาณองค์เดียวกัน

14 เพราะว่าร่างกายมิได้ประกอบด้วยอวัยวะเดียวแต่ด้วยหลายอวัยวะ

15 ถ้าเท้าจะพูดว่า "เพราะข้าพเจ้ามิได้เป็นมือ ข้าพเจ้าจึงไม่ได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น" เท้าจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุนั้นหรือ

16 และถ้าหูจะพูดว่า "เพราะข้าพเจ้ามิได้เป็นตา ข้าพเจ้าจึงมิได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น" หูจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกาย

(4) รม 12:3-8; อพ 4:4 (5) รม 12:6 (6) 1 คร 15:28 (8) รม 15:14; 1 คร 2:6-7

(9) มก 3:15; 16:18; 2 คร 4:13 (10) มก 16:17; กจ 2:4-11; รม 12:6; 1 ยน 4:1

(11) ยน 3:8; รม 12:6 (12) รม 12:4-5; กท 3:16 (13) ยน 7:37; รม 3:22; กท 3:28

เพราะเหตุนี้หรือ
 17 ถ้าอวัยวะทั้งหมดในร่างกายเป็นตา การได้ยินจะอยู่ที่ไหน ถ้าทั้งร่างกายเป็นหู การดมกลิ่นจะอยู่ที่ไหน
 18 แต่บัดนี้ พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะทุกส่วนไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์
 19 ถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นอวัยวะเดียว ร่างกายจะมีที่ไหน
 20 แต่บัดนี้ มีหลายอวัยวะ แต่ก็ยังเป็นร่างกายเดียวกัน
 21 และตางจะว่าแก่มีชื่อว่า "ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า" ก็ไม่ได้ หรือศิระจะว่าแก่เท้าว่า "ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า" ก็ไม่ได้
 22 แต่ยิ่งกว่านี้ อวัยวะของร่างกายที่เราเห็นว่าอ่อนแอ เราก็ขาดเสียไม่ได้
 23 และอวัยวะของร่างกายที่เราถือว่า มีเกียรติ น้อย เราก็ยังทำให้มีเกียรติยิ่งขึ้น และอวัยวะที่ไม่น่าดูนั้น เราก็ทำให้น่าดูยิ่งขึ้น
 24 เพราะว่าอวัยวะที่ น่าดูแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องตกแต่งอีก แต่พระเจ้าได้ทรงให้อวัยวะของร่างกายเสมอภาคกัน ทรงให้อวัยวะที่ ต่ำต้อยเป็นที่ นับถือมากขึ้น
 25 เพื่อไม่ให้มีการแก่งแย่งกัน ในร่างกาย แต่ให้อวัยวะทุกส่วน มีความห่วงใยซึ่งกันและกัน

26 ถ้าอวัยวะอันหนึ่งเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยเจ็บด้วย ถ้าอวัยวะอันหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยชื่นชมยินดีด้วย
 27 บัดนี้ ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น
 28 และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่ง อัครสาวก สองผู้พยากรณ์ สามครูบาอาจารย์ แล้วต่อจากนั้นก็มีการอัครรรย ของประทานในการรักษาโรค การช่วยเหลือ การครอบครอง การพูดภาษาต่างๆ

29 ทุกคนเป็นอัครสาวกหรือ ทุกคนเป็นผู้พยากรณ์หรือ ทุกคนเป็นครูบาอาจารย์หรือ ทุกคนกระทำการอัครรรยหรือ
 30 ทุกคนได้รับของประทานให้รักษาโรคหรือ ทุกคนพูดภาษาต่างๆหรือ ทุกคนแปลได้หรือ
 31 แต่ท่านทั้งหลายจงกระตือรือร้นอย่างจริงจั่งบรรดาของประทานอันดีที่สุดนั้น และข้าพเจ้ายังคงแสตงทางที่ยอดเยี่ยมกว่าแก่ท่านทั้งหลาย

คุณความดีแห่ง

ความรักของคริสเตียน

13 แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาของมนุษย์ก็ดี และภาษาของ

(18) รม 12:3; 1 คร 12:28 (27) รม 12:5; อฟ 1:23; 4:12; 5:23, 30; คส 1:24

(28) กตว 11:17; มก 16:18; กจ 13:1; รม 12:6, 8; 1 คร 12:9-10, 29-30; กท 3:5; อฟ 2:20; 3:5; 4:11; 1 ทธ 5:17; สบ 13:17, 24 (31) 1 คร 14:1, 39

ทศวรรค์ก็ดี แต่ไม่มีความรัก
ข้าพเจ้าเป็นเหมือนฆ้องหรือ
ฉาบที่กำลังส่งเสียง

2 แม้ข้าพเจ้ามีของประทานแห่ง
การพยากรณ์ และเข้าใจในความ
ลึกซึ้งทั้งปวงและมีความรู้ทั้ง
สิ้น และแม้ข้าพเจ้ามีความเชื่อ
ทั้งหมดพอจะยกภูเขาไปได้ แต่
ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่า
อะไรเลย

3 แม้ข้าพเจ้ามอบของสารพัด
เพื่อเลี้ยงคนยากจน และแม้
ข้าพเจ้ายอมให้เอาตัวข้าพเจ้าไป
เผาไฟเสีย แต่ไม่มีความรัก จะ
หาเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าไม่

4 ความรักนั้นก็อดทนนานและ
กระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา
ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง

5 ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิด
เห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่จุน
เจียว ไม่ช่างจดจำความผิด

6 ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า
แต่ชื่นชมยินดีในความจริง

7 ไม่แคะไค้ค้ายเสียหายของความผิดของ
เขา และเชื่อในส่วนดีของเขาอยู่
เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ
และเพียรทนเอาทุกอย่าง

8 ความรักไม่มีวันสูญสิ้น แม้
คำพยากรณ์ก็จะเสื่อมสูญไป
แม้การพูดภาษาต่าง ๆ นั้นก็จะมี
เวลาเลิกไป แม้ความรู้ก็จะเสื่อม
สูญไป

9 เพราะที่เราผู้นั้นก็รู้แต่ส่วน
หนึ่ง และที่เราพยากรณ์นั้นก็
พยากรณ์แต่ส่วนหนึ่ง

10 แต่เมื่อความสมบูรณ์มาถึง
แล้ว ความบกพร่องนั้นก็จะ
สูญไป

11 เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก
ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่าง
เด็ก ใคร่ครวญหาเหตุผลอย่าง
เด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่
ข้าพเจ้าก็เลิกอาการเด็กเสีย

12 เพราะ अबัดนี้เราเห็นสลัว ๆ
เหมือนดูในกระจก แต่เวลานั้น
จะได้เห็นหน้ากันชัดเจน เดียว
นี้ข้าพเจ้ารู้แต่ส่วนหนึ่ง แต่เวลา
นั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนได้รู้
จักข้าพเจ้าแล้วด้วย

13 ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่ง คือ
ความเชื่อ ความหวังใจ ความรัก
แต่ความรักใหญ่ที่สุด

จงแสวงหาของประทาน
ที่จะทำให้คริสตจักรจำเจริญขึ้น
14 จงมุ่งหาความรักและ
จงปรารถนาของประ-
ทานฝ่ายจิตวิญญาณ เฉพาะ
อย่างยิ่งการพยากรณ์

2 เพราะว่ามีผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษา
ต่าง ๆ ได้ ไม่ได้พูดกับมนุษย์
แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่าไม่มี
มนุษย์คนใดเข้าใจได้ แต่เขาพูด
เป็นความลึกซึ้งฝ่ายจิตวิญญาณ
3 ฝ่ายผู้ที่ พยากรณ์นั้น พูดกับ

(2) มธ 7:22; มก 11:23; ลก 17:6 (3) มธ 6:1-2 (4) สภษ 10:12; กท 5:26; อฟ 4:32

(5) 1 คร 10:24 (6) รม 1:32; 2 ยน 1:4 (7) กท 6:2 (9) 1 คร 8:2; 13:12

(12) ฟป 3:12; 1 ยน 3:2 (1) กตว 11:25; 1 คร 12:31 (2) กจ 2:4 (3) รม 14:19

มนุษย์ทำให้เขาเจริญขึ้น เป็นที่
เตือนสติและหนุนใจ

4 ฝ่ายคนที่พูดภาษาต่าง ๆ นั้น
ก็ทำให้ตนเองเจริญฝ่ายเดียว
แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นย่อมทำให้
คริสตจักรจำเจริญขึ้น

5 ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลาย
พูดภาษาต่าง ๆ ได้ แต่ยิ่งกว่านั้น
อีก ข้าพเจ้าปรารถนาจะให้
ท่านทั้งหลายพยากรณ์ได้ เพราะ
ว่าผู้ที่พยากรณ์ได้นั้นก็ใหญ่กว่า
คนที่พูดภาษาต่าง ๆ ได้ เว้น
แต่เขาสามารถแปลภาษานั้น ๆ
ออก เพื่อคริสตจักรจะได้
รับความจำเจริญขึ้น

6 นี้แหละพี่น้องทั้งหลาย ถ้า
ข้าพเจ้ามาหาท่านและพูดภาษา
ต่าง ๆ จะเป็นประโยชน์อะไร
แก่ท่านเล่า เว้นเสียแต่ข้าพเจ้า
จะพูดกับท่านโดยคำวิวรรณ์ หรือ
โดยความรู้ หรือโดยคำพยากรณ์
หรือโดยการสั่งสอน

7 แม้เป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตก็ยังสามารถ
เสียดังได้ เช่นปี่หรือพิณ
เขาคู่ ถ้าเสียงนั้นไม่ต่างกัน ใคร
จะรู้ได้อย่างไรว่า เขาเป่าหรือ
ตีอะไร

8 เพราะถ้าแต่เปล่งเสียงไม่ชัด
เจน ใครเล่าจะเตรียมตัว
เข้าประชุมงานได้

9 ท่านทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้น ถ้า
ท่านไม่ใช้ภาษาพูดที่เข้าใจได้

ง่าย เขาจะเข้าใจคำพูดนั้นได้
อย่างไร ท่านก็จะพูดเพื่อตาม
ลมไป

10 ในโลกนี้มีภาษาเป็นอันมาก
และไม่มีภาษาใด ๆ ที่ปราศจาก
เนื้อความ

11 เหตุฉะนั้น ถ้าข้าพเจ้าไม่
เข้าใจเนื้อความของภาษานั้น ๆ
ข้าพเจ้าจะเป็นคนต่างภาษากับ
คนที่พูด และคนที่พูดนั้นจะเป็น
คนต่างภาษากับข้าพเจ้าด้วย

12 เช่นเดียวกัน เมื่อท่านทั้งหลาย
กำลังร้อนใจแสวงหาของ
ประทานฝ่ายจิตวิญญาณแล้ว ก็
จงอุตส่าห์กระทำตัวของท่านให้
สามารถที่จะทำให้คริสตจักรจำ-
เจริญขึ้น

13 เหตุฉะนั้นให้คนที่พูดภาษา
ต่าง ๆ อธิษฐานว่า เขาจะ
สามารถแปลได้ด้วย

14 เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐาน
เป็นภาษาต่าง ๆ จิตวิญญาณ
ของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่
ข้าพเจ้าเองก็ไม่เข้าใจ

15 ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าควรจะทำ
ประการใด ข้าพเจ้าจะอธิษฐาน
ด้วยจิตวิญญาณและจะอธิษฐาน
ด้วยความเข้าใจด้วย และจะร้อง
เพลงด้วยจิตวิญญาณและจะร้อง
เพลงด้วยความเข้าใจด้วย

16 มิฉะนั้นเมื่อท่านขอบพระ
คุณด้วยจิตวิญญาณแล้ว คนที่

(13) 1 คร 12:10 (15) สดต 47:7; อฟ 5:19; คส 3:16

(16) พบญ 27:15-26; 1 พศด 16:36; นทม 5:13; 8:6; สดต 106:48; ยรม 11:5; 28:6;
1 คร 11:24; วว 5:14; 7:12

อยู่ในพวกที่รู้ไม่ถึงจะว่า "เอ-เมน" เมื่อท่านขอบพระคุณอย่างไรก็ได้ ในเมื่อเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด

17 แม้ท่านขอบพระคุณอย่างไพเราะก็ตาม แต่คนอื่นนั้นจะไม่จำเจริญขึ้น

18 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่างๆมากกว่าท่านทั้งหลายอีก

19 แต่ในคริสตจักร ข้าพเจ้าพอใจที่จะพูดสักห้าคำด้วยความเข้าใจ เพื่อเสียงของข้าพเจ้าจะสั่งสอนคนอื่นด้วย ดีกว่าที่จะพูดหมื่นคำเป็นภาษาต่างๆ

20 พี่น้องทั้งหลาย ความเข้าใจของท่านอย่าให้เป็นอย่างเด็ก อย่างไรก็ตามในเรื่องความชั่วร้ายจงเป็นอย่างเด็ก แต่ฝ่ายความเข้าใจจงให้เป็นอย่างผู้ใหญ่

21 ในพระราชบัญญัติมีคำเขียนไว้แล้วว่า *องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เราจะพูดกับชนชาตินี้ โดยคนต่างภาษาและโดยริมฝีปากของคนต่างด้าว ถึงกระนั้นเขาก็จะไม่ฟังเรา"*

22 เหตุฉะนั้น การพูดภาษาต่างๆจึงไม่เป็นหมายสำคัญแก่คนที่เชื่อ แต่เป็นหมายสำคัญแก่คนที่ไม่เชื่อ แต่การพยากรณ์นั้นไม่ใช่สำหรับคนที่ไม่เชื่อ แต่

สำหรับคนที่เชื่อแล้ว

23 เหตุฉะนั้นถ้าทั้งคริสตจักรมีการประชุมพร้อมกัน แล้วคนทั้งปวงต่างก็พูดภาษาต่างๆ และมีคนที่รู้ไม่ถึงหรือคนที่ไม่เชื่อเข้ามา เขาก็จะเห็นไปว่าท่านทั้งหลายคลั่งไปแล้วหรือ

24 แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ คนที่ไม่เชื่อหรือคนที่รู้ไม่ถึงเข้ามาทุกคนก็จะทำให้เขารู้สำนึก และทำให้เขาพิจารณาใจของตนเอง

25 ดังนั้นแหละความลับที่ซ่อนอยู่ในใจของเขาจะเด่นชัดขึ้น เขาก็จะกราบลงนมัสการพระเจ้า กล่าวว่ พระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกท่านอย่างแน่นอน ระเบียบในการประชุมนมัสการและการใช้ของประทาน

26 พี่น้องทั้งหลาย เมื่อท่านประชุมกัน ทุกคนก็มีเพลงสดุดี ทุกคนก็มีคำสั่งสอน ทุกคนก็พูดภาษาต่างๆ ทุกคนก็มีคำวิวรรณ์ ทุกคนก็แปลข้อความ จะว่าอย่างไรกัน ท่านจงกระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้จำเจริญขึ้น

27 ถ้าผู้ใดจะพูดภาษาต่างๆ จงให้พูดเพียงสองคนหรืออย่างมากที่สุดก็สามคน และให้พูดทีละคน และให้อีกคนหนึ่งแปล

28 แต่ถ้าไม่มีผู้ใดแปลก็ให้คนเหล่านั้นอยู่เงียบๆในที่ประชุมคริสตจักร และให้พูดกับตัวเอง

(20) สดต 131:2; มธ 11:25; รม 16:19; 1 คร 3:1; อฟ 4:14; ฮบ 5:12-13; 1 ปด 2:2

(21) อสย 28:11-12; ยน 10:34; 1 คร 14:34 (22) มก 16:17 (23) กจ 2:13

(25) อสย 45:14; ดนล 2:47; ศคย 8:23; กจ 4:13 (26) 1 คร 12:7; 14:6; 2 คร 12:19

และทูลต่อพระเจ้า
 29 ฝ่ายพวกผู้พยากรณ์นั้นให้
 พุดสองหรือสามคน และให้
 คนอื่นวินิจฉัยข้อความที่เขาพูด
 นั้น
 30 ถ้ามีสิ่งใดตรงลำแดงแก่คน
 อื่นที่นั่งอยู่ด้วยกัน ให้คนแรก
 นั้นนั่งเสียก่อน
 31 เพราะว่าท่านทั้งหลายพยา-
 กรณ์ได้ที่ละคน เพื่อให้ทุกคน
 ได้รับความรู้ และได้รับการปลอบ
 ประโลมใจ
 32 วิญญาณของพวกผู้พยากรณ์
 นั้นย่อมอยู่ในบังคับพวกผู้
 พยากรณ์
 33 เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่ผู้ก่อ
 ให้เกิดความสับสนวุ่นวาย แต่
 ทรงเป็นผู้ ก่อให้เกิดสันติสุข
 เหมือนที่ได้เกิดขึ้นในบรรดา
 คริสตจักรแห่งวิสุทธิชนนั้น
 ให้ผู้หญิงนั่งในที่ประชุม
 และเรียนรู้จากสามีของตน
 34 จงให้พวกผู้หญิงทั้งหลาย
 ของท่านนั่งเสียในที่ ประชุม
 คริสตจักร เพราะไม่ได้รับ
 อนุญาตให้พูด แต่ให้เขาอยู่ใต้
 บังคับบัญชา เหมือนที่พระราช
 บัญญัติสั่งไว้
 35 ถ้าเขาอยากรู้สิ่งใด ก็ให้เขา
 ถามสามีที่บ้าน เพราะว่าการ
 ที่ ผู้หญิงจะพูดในที่ ประชุม
 คริสตจักรนั้นก็ เป็นสิ่งที่น่าอาย

36 ะไรกัน พระวามะของพระ
 เจ้าเกิดมาจากพวกท่านหรือ ได้
 ประทานมาถึงท่านแต่พวกเดียว
 หรือ
 37 ถ้าผู้ใดถือว่าตนเป็นผู้พยา-
 กรณ์หรืออยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ ก็
 ให้เขายอมรับว่า ข้อความซึ่ง
 ข้าพเจ้าเขียนมาถึงท่านนั้นเป็น
 พระบัญญัติขององค์พระผู้เป็น
 เจ้า
 38 แต่ ถ้าผู้ใดเฉยเมยต่อข้อ
 ความนี้ ก็ให้เขาเฉยเมยต่อไป
 39 เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย
 จงตั้งใจปรารถนาที่จะพยากรณ์
 ที่เขาพูดภาษาต่างๆก็อย่าห้าม
 เลย
 40 แต่สิ่งสารพัดซึ่งจะกระทำ
 นั้น จงกระทำตามสมควร และ
 ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
 ข้าวประเสริฐแห่ง
 การฟื้นคืนพระชนม์ของ
 พระคริสต์นำมาซึ่งความรอด
 15 ยิ่งกว่านี้ พี่น้องทั้งหลาย
 ข้าพเจ้าขอให้ท่านคำนึง
 ถึงข้าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าเคย
 ประกาศแก่ท่านทั้งหลาย ซึ่ง
 ท่านได้ยอมรับไว้ อันเป็นฐาน
 ซึ่งท่านทั้งหลายตั้งมั่นอยู่
 2 และซึ่งทำให้ท่านรอดด้วย ถ้า
 ท่านยึดหลักคำสอนที่ข้าพเจ้าได้
 ประกาศไว้แก่ท่านทั้งหลายนั้น
 เว้นเสียแต่ท่านได้เชื่ออย่างไร

(29) 1 คร 12:10 (30) 1 ธส 5:19-20 (32) 1 ยน 4:1 (33) 1 คร 11:16

(34) ปฐก 3:16; 1 ทธ 2:11; 1 ปด 3:1 (37) 2 คร 10:7; 1 ยน 4:6 (39) 1 คร 12:31

(40) 1 คร 14:33 (1) รม 2:16; 2 คร 1:24; กท 1:11 (2) รม 1:16; 1 คร 1:21; กท 3:4

ประโยชน์

3 เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายก่อน คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์

4 และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันที่สามพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น

5 พระองค์ทรงปรากฏแก่เศฟาแล้วแก่อัครสาวกสิบสองคน

6 ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่พวกพี่น้องกว่าห้าร้อยคนในคราวเดียว ซึ่งส่วนมากยังอยู่จนถึงทุกวันนี้ แต่บางคนก็ล่วงลับไปแล้ว

7 ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่ยากอบ แล้วแก่อัครสาวกทั้งหมด

8 ครั้นหลังที่สุดพระองค์ทรงปรากฏแก่ข้าพเจ้าด้วย ผู้เป็นเสมือนเด็กที่คลอดก่อนกำหนด

9 เพราะว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ที่น้อยที่สุดในพวกอัครสาวก และไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นอัครสาวก เพราะว่าข้าพเจ้าได้ข่มเหงคริสตจักรของพระเจ้า

10 แต่ข้าพเจ้าเป็นอยู่อย่างที่เป็นอยู่นี้ ก็เนื่องด้วยพระคุณของพระเจ้า และพระคุณของ

พระองค์ซึ่งได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้านั้นมิได้ไร้ประโยชน์ แต่ข้าพเจ้ากลับทำงานมากกว่าพวกเขาเสียอีก มิใช่ตัวข้าพเจ้าเองทำ แต่เป็นด้วยพระคุณของพระเจ้า ซึ่งดำรงอยู่กับข้าพเจ้า

11 เหตุฉะนั้นแม้ตัวข้าพเจ้าก็ดี หรือพวกเขาก็ดี เราทั้งหลายก็ได้ประกาศอย่างที่กำลังมานับ และท่านทั้งหลายก็ได้เชื่ออย่างนั้น

12 แต่ถ้าเทศนาว่าพระคริสต์ได้ทรงฟื้นขึ้นมาจากตายแล้ว เหตุใดพวกท่านบางคนยังกล่าวว่าการฟื้นขึ้นมาจากตายไม่มี

13 แต่ถ้าการฟื้นขึ้นมาจากตายไม่มี พระคริสต์ก็หาได้ทรงฟื้นขึ้นมาไม่

14 ถ้าพระคริสต์มิได้ทรงฟื้นขึ้นมา การเทศนาของเรานั้นก็เปล่าประโยชน์ ทั้งความเชื่อของท่านทั้งหลายก็เปล่าประโยชน์ด้วย

15 และก็จะปรากฏว่า เราอ้างพยานเท็จในเรื่องพระเจ้า เพราะเราอ้างพยานถึงพระเจ้าว่าพระองค์ได้ทรงบันดาลให้พระคริสต์เป็นขึ้นมา แต่ถ้าคนตายไม่เป็นขึ้นมาแล้ว พระองค์ก็ไม่ได้ทรงบันดาลให้พระคริสต์เป็นขึ้นมา

16 เพราะว่าถ้าคนตายไม่เป็น

(3) สดต 22:15; อสย 53:5-12; กจ 3:18 (4) ปฐก 1:9-13; 2 พกษ 20:8; สดต 16:9

(5) มธ 28:17; ลก 24:34 (7) ลก 24:50; กจ 1:3-4 (8) กจ 9:3-8; 22:6; 1 คร 9:1

(9) กจ 8:3; 2 คร 12:11; อฟ 3:8 (10) มธ 10:20; รม 15:18; กท 2:8 (15) กจ 2:24

ขึ้นมา พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงเป็นขึ้นมา

17 และถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงเป็นขึ้นมา ความเชื่อของท่านก็ไร้ประโยชน์ ท่านก็ยังคงตกอยู่ในบาปของตน

18 และคนทั้งหลายที่ล่วงหลับในพระคริสต์ ก็พินาศไปด้วย

19 ถ้าพวกเรามีความหวังใจในพระคริสต์ในชีวิตนี้เท่านั้น เราก็เป็นพวกที่น่าสังเวชที่สุดในบรรดาคนทั้งปวง

ลำดับการเป็นขึ้นมาจากตาย

คือพระคริสต์ก่อน

แล้วผู้เชื่อที่หลัง

20 แต่บัดนี้พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้วนั้น

21 เพราะว่าความตายได้อุบัติขึ้นเพราะมนุษย์คนหนึ่งเป็นเหตุ ฉะนั้น การเป็นขึ้นมาจากความตายก็ได้อุบัติขึ้นเพราะมนุษย์ผู้หนึ่งเป็นเหตุ ฉะนั้น

22 เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตาย เกี่ยวเนื่องกับอาดัม ฉะนั้น คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิต เกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ ฉะนั้น

23 แต่ว่า ทุกคนจะเป็นไปตามลำดับ คือพระคริสต์ทรงเป็นผลแรก แล้วภายหลังก็คือคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ใน

เมื่อพระองค์จะเสด็จมา

24 ต่อจากนั้นจะเป็นวาระที่สุด เมื่อพระองค์จะทรงมอบอาณาจักรไว้แต่พระเจ้าคือพระบิดา เมื่อพระองค์จะได้ทรงทำลายการปกครอง และสิทธิอำนาจ และอำนาจทั้งหมดแล้ว

25 เพราะว่าพระองค์จะต้องทรงปกครองอยู่ก่อน จนกว่าพระองค์จะได้ทรงปราบศัตรูทั้งสิ้น ให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์

26 ศัตรูตัวสุดท้ายที่จะทรงทำลายนั้นก็คือความตาย

27 เพราะว่าพระองค์ทรงปราบสิ่งสารพัดลงใต้พระบาทของพระองค์แล้ว แต่เมื่อพระองค์ตรัสว่าทรงปราบสิ่งสารพัดลงนั้น ก็เป็นที่ทราบชัดว่ายกเว้นองค์พระเจ้าผู้ทรงปราบสิ่งสารพัดให้อยู่ใต้พระองค์

28 เมื่อสิ่งสารพัดถูกปราบให้อยู่ใต้พระองค์แล้ว เมื่อนั้นองค์พระบุตรก็จะอยู่ใต้พระเจ้าผู้ทรงปราบสิ่งสารพัดให้อยู่ใต้พระองค์ เพื่อพระเจ้าจะทรงเป็นเอกเป็นใหญ่ในสิ่งสารพัดทั้งปวง

การรับบัพติศมา

ก็ไร้ความหมาย ถ้าไม่มี

การเป็นขึ้นมาจากความตาย 29 มิฉะนั้น คนเหล่านั้นที่รับบัพติศมาสำหรับคนตาย เขาทำ

(17) รม 4:25 (18) โยบ 14:12; สดต 13:3 (19) 1 คร 4:9; 2 ทธ 3:12 (20) กจ 2:24 (21) ปฐก 3:19; อสค 18:4 (22) ยน 5:28-29 (23) 1 ธส 4:15 (24) ดนล 2:44; 7:14 (25) สดต 110:1; มธ 22:44 (26) 2 ทธ 1:10 (27) สดต 8:6 (28) 1 คร 3:23; 11:3

อะไรกัน ถ้าคนตายจะไม่เป็นขึ้นมา เหตุไฉนจึงมีคนรับบัพติศมาสำหรับคนตายเล่า

30 และเหตุไฉนเราจึงต้องเผชิญกับภัยอันตรายตลอดเวลาเล่า

31 ข้าพเจ้าขอยืนยันโดยอ้างความภูมิใจซึ่งข้าพเจ้ามีอยู่ในท่านทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า ข้าพเจ้าตายทุกวัน

32 ถ้าตามลักษณะของมนุษย์ ข้าพเจ้าต่อสู้กับสัตว์ป่าในเมืองเอเฟซัสนั้น จะเป็นประโยชน์อะไรแก่ข้าพเจ้า ถ้าคนตายไม่ได้เป็นขึ้นมาอีก *ให้เรากินและดื่มเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะตาย'*

33 อย่าหลงเลย การคบกับคนชั่ว่อมทำให้นิสัยที่ดีเสียไป

34 จงตื่นขึ้นสู่ความชอบธรรม และอย่าทำผิดอีกเลย เพราะว่าบางคนไม่มีความรู้เรื่องพระเจ้าเสียเลย ที่ข้าพเจ้าว่านั้นก็ให้ท่านมีความละอาย

สภาพรูปกายที่

ฟื้นขึ้นมาจากความตาย

35 แต่บางคนจะถามว่า "คนตายจะเป็นขึ้นมาอย่างไรได้ เมื่อเขาเป็นขึ้นมาจะมีรูปกายเป็นอย่างไร"

36 ท่านคนเขลา เมล็ดที่ท่านหว่านลงนั้น ถ้าไม่ตายเสียก่อน

แล้วจะออกขึ้นใหม่ไม่ได้

37 เมล็ดข้าวที่ท่านหว่านนั้น จะเป็นข้าวสาลี หรือพืชอื่น ๆ ก็ดี ท่านมิได้หว่านสิ่งที่เป็นรูปร่างของต้นที่จะงอกขึ้นมา แต่ได้หว่านเมล็ดเท่านั้น

38 แต่พระเจ้าทรงประทานรูปร่างต้นของเมล็ดนั้นตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบ และทรงประทานรูปร่างแก่เมล็ดพืชทุกพรรณตามชนิดของมัน

39 เพราะว่าเนื้อนั้นไม่เหมือนกันหมดทุกอย่าง เนื้อมนุษย์ก็อย่างหนึ่ง เนื้อสัตว์สี่เท้าก็อย่างหนึ่ง เนื้อปลา ก็อย่างหนึ่ง เนื้อนกก็อย่างหนึ่ง

40 ร่างกายสำหรับสวรรค์ก็มี และร่างกายสำหรับโลกก็มี แต่ว่าสง่าราศีของร่างกายสำหรับสวรรค์ก็อย่างหนึ่ง และสง่าราศีของร่างกายสำหรับโลกก็อย่างหนึ่ง

41 สง่าราศีของดวงอาทิตย์ก็อย่างหนึ่ง สง่าราศีของดวงจันทร์ก็อย่างหนึ่ง สง่าราศีของดวงดาวก็อย่างหนึ่ง แต่ที่จริงสง่าราศีของดาวดวงหนึ่งก็ต่างกับกับสง่าราศีของดาวดวงอื่นๆ

42 การซึ่งจะเป็นขึ้นมาจากความตายนั้นก็เหมือนกัน สิ่งที่ท่านหว่านลงนั้นเป็นของที่จะเปื่อยเน่า สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่นั้นก็จะ

(30) 2 คร 11:26 (31) รม 8:36; 1 ธส 2:19 (32) ปญจ 2:24; อสย 22:13; ลก 12:19

(33) 1 คร 5:6 (34) รม 13:11; 1 คร 6:5; อฟ 5:14; 1 ธส 4:5

(35) อสค 37:3 (36) ยน 12:24 (42) ดนล 12:3; มธ 13:43

ไม่รู้จักเปื่อยเน่า
 43 สิ่งที่หว่านลงนั้นไร้เกียรติ
 สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะมีสง่า
 ราศี สิ่งที่หว่านลงนั้นอ่อนกำลัง
 สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะมีอำนาจ
 44 สิ่งที่หว่านลงนั้นก็เป็นกาย
 ธรรมดา สิ่งที่เป็นขึ้นมาก็จะเป็น
 กายวิญญาณ กายธรรมดามี
 และกายวิญญาณก็มี
 45 เหมือนมีเขียนไว้แล้วว่า
 ‘ทรงสร้างมนุษย์คนเดิมคืออา-
 ดัมเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่’
 แต่อาดัมผู้ซึ่งมาภายหลัง
 นั้นเป็นวิญญาณผู้ประสาทชีวิต
 46 แต่ร่างกายซึ่งเกิดก่อนนั้นหา
 ใช้เป็นกายวิญญาณไม่ แต่เป็น
 กายธรรมดา แล้วภายหลังจึง
 เป็นกายวิญญาณ
 47 มนุษย์เดิมนั้นกำเนิดจากดิน
 และเป็นมนุษย์ดิน มนุษย์ที่สอง
 เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา
 จากสวรรค์
 48 มนุษย์ดินผู้นั้นเป็นอย่างไร
 มนุษย์ดินทุกคนก็เป็นอย่างนั้น
 มนุษย์สวรรค์ผู้นั้นเป็นอย่างไร
 มนุษย์สวรรค์ทุกคนก็เป็นอย่าง
 นั้น
 49 และเมื่อเราเกิดมามีลักษณะ
 สมกับมนุษย์ดินแล้ว เราก็จะมี
 ลักษณะสมกับมนุษย์สวรรค์ด้วย
 50 แต่พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้า
 หมายความว่า เนื้อและเลือด

จะรับอาณาจักรของพระเจ้าเป็น
 มรดกไม่ได้ และสิ่งซึ่งเปื่อยเน่า
 จะรับสิ่งซึ่งไม่รู้จักเปื่อยเน่าเป็น
 มรดกก็ไม่ได้

**การเปลี่ยนแปลงรูปกาย
 ของคริสเตียนเมื่อ
 พระคริสต์เสด็จกลับมา**

51 ดูก่อน ข้าพเจ้ามีความลึกกลับ
 ที่จะบอกแก่ท่าน คือว่าเราจะไม่
 ล่วงลับหมดทุกคน แต่เราจะ
 ถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด

52 ในช่วงระยะเวลาเดียว ในพริบตา
 เดียว เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย
 เพราะว่าจะมีเสียงแตร และคน
 ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศ-
 จากเปื่อยเน่า แล้วเราทั้งหลาย
 จะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่

53 เพราะว่สิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้
 ต้องสวมซึ่งไม่เปื่อยเน่า และ
 ซึ่งจะตายนี้ต้องสวมซึ่งไม่รู้
 ตาย

**คริสเตียนทุกคน
 มีชัยชนะเหนือความตาย
 โดยพระเยซูคริสต์**

54 เมื่อสิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้จะสวม
 ซึ่งไม่เปื่อยเน่า และซึ่งจะตายนี้
 จะสวมซึ่งไม่รู้จักตาย เมื่อนั้น
 ตามซึ่งเขียนไว้แล้วจะสำเร็จว่า
 ‘ความตายก็ถูกกลืนไปด้วยการ
 มีชัย’

55 โอ ความตาย เหล็กในของ
 เจ้าอยู่ที่ไหน โอ หลุมฝังศพ

(43) ฟป 3:21; คส 3:4 (45) ปฐก 2:7; ยน 5:21 (47) ปฐก 2:7 (48) ฟป 3:20

(49) ปฐก 5:3; รม 8:29 (50) ยน 3:3 (51) ฟป 3:21; 1 ธส 4:15 (52) มธ 24:31

(53) 2 คร 5:4 (54) อสย 25:8 (55) ฮชย 13:14

ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน
 56 เหล็กในของความตายนั้น
 คือบาป และฤทธิ์ของบาปคือ
 พระราชบัญญัติ
 57 แต่จงขอบพระคุณแต่พระเจ้า ผู้ทรงประทานชัยชนะแก่เรา
 ทั้งหมดโดยพระเยซูคริสต์องค์
 พระผู้เป็นเจ้าของเรา
 58 เหตุฉะนั้น พี่น้องที่รักของ
 ข้าพเจ้า ท่านจงตั้งมั่นอยู่ อย่า
 หวั่นไหว จงปฏิบัติงานขององค์
 พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้บริบูรณ์ทุกเว-
 ลา ด้วยว่าท่านทั้งหลายรู้ว่า โดย
 องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน
 จะไร้ประโยชน์ก็หาไม่ได้

การถวายทรัพย์เพื่อช่วย

วิสุทธิชนในกรุงเฮรูซาเล็ม
16 แล้วเรื่องการถวาย
 ทรัพย์เพื่อช่วยวิสุทธิชน
 นั้น ข้าพเจ้าได้ส่งคริสตจักรที่
 แคว้นกาลาเทียไว้อย่างไร ก็ขอ
 ให้ท่านจงกระทำเหมือนกันด้วย
 2 ทุกวันต้นสัปดาห์ให้พวกท่าน
 ทุกคนเก็บผลประโยชน์ที่ได้รับ
 ไว้บ้าง ตามที่พระเจ้าได้ทรงให้
 ท่านจำเริญ เพื่อจะไม่ต้องถวาย
 ทรัพย์เมื่อข้าพเจ้ามา
 3 เมื่อข้าพเจ้ามาถึงแล้ว พวก
 ท่านเห็นชอบจะรับรองผู้ใดโดย
 จดหมายของท่าน ข้าพเจ้าจะใช้
 ผู้นั้นถือของถวายของท่านไปยัง
 กรุงเฮรูซาเล็ม

4 และถ้าสมควรข้าพเจ้าจะไป
 ด้วย คนเหล่านั้นก็จะไปพร้อม
 กับข้าพเจ้า

เปาโลสัญญาว่า จะไปเยี่ยมชาวโครินธ์ การทักทายปราศรัย และคำแนะนำ

5 เพราะเมื่อข้าพเจ้าข้ามแคว้น
 มาซิโดเนียแล้วข้าพเจ้าจะมาหา
 ท่าน เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะ
 ไปทางมาซิโดเนีย

6 และข้าพเจ้าอาจจะพักอยู่กับ
 ท่าน บางทีอาจจะอยู่จนถึงสิ้น
 ฤดูหนาวก็เป็นได้ แล้วข้าพเจ้า
 จะไปทางไหน พวกท่านจะได้ส่ง
 ข้าพเจ้าไปทางนั้น

7 เพราะว่าข้าพเจ้าไม่อยากจะ
 พบท่านเมื่อผ่านไปเท่านั้น แต่
 ข้าพเจ้าหวังใจว่า ถ้าองค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าของทรงโปรด ข้าพเจ้าจะ
 ค้างอยู่กับท่านนาน ๆ หน่อย

8 แต่ข้าพเจ้าจะอยู่ที่เมืองเอเฟ-
 ซัสจนถึงเทศกาลเพ็นเทคอสต์

9 เพราะที่นี้ มีประตูเปิดให้
 ข้าพเจ้าอย่างกว้างขวางน่าจะ
 เกิดผล ทั้งผู้ขัดขวางก็มีเป็นอัน
 มากด้วย

10 แล้วถ้าที่โมธิมาหาท่านจงให้
 เขาอยู่กับท่านโดยปราศจาก
 ความกลัว เพราะว่าเขาทำงาน
 ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเหมือน
 กับข้าพเจ้า

(56) รม 3:20 (57) รม 7:25 (58) 1 คร 3:8; 2 ปต 3:14 (1) กท 2:10 (2) กจ 20:7

(3) 2 คร 3:1; 8:18 (4) 2 คร 8:4, 19 (5) 2 คร 1:15-16 (6) กจ 15:3

(7) ยก 4:15 (8) ลนต 23:15-22 (9) กจ 14:27; 19:9 (10) กจ 19:22; ฟป 2:20

11 เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดประมาทเขา แต่จงช่วยให้เขาเดินทางไปโดยสันติสุขเพื่อเขาจะมาถึงข้าพเจ้าได้ เพราะข้าพเจ้ากำลังคอยเขากับพวกพี่น้องอยู่

12 อปอลโล ซึ่งเป็นพี่น้องของเรา นั้น ข้าพเจ้าได้คะยั้นคะยอให้ไปเยี่ยมท่านทั้งหลายพร้อมกับพวกพี่น้อง แต่ท่านไม่แน่ใจที่จะไปเดี๋ยวนี้ เมื่อมีโอกาสท่านจึงจะไป

13 ท่านทั้งหลายจงระมัดระวังจงมั่นคงในความเชื่อ จงเป็นลูกผู้ชายแท้ จงเข้มแข็ง

14 ทุกสิ่งซึ่งท่านกระทำนั้น จงกระทำด้วยความรัก

15 พี่น้องทั้งหลาย (ท่านรู้ว่าครอบครัวของสเทฟานัสเป็นผลแรกในแคว้นอากายา และพวกเขาได้ถวายตัวไว้ในการปรนนิบัติวิสุทธิชนทั้งปวง)

16 ข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลายอยู่ได้บังคับคนเช่นนั้นและคนทั้งปวงที่ช่วยทำการด้วยกันนั้นกับเรา

17 ที่สเทฟานัส และฟอร์ทนาทัส และอากายคัสมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าก็ชื่นชมยินดี เพราะว่าสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายขาดนั้น เขาเหล่านั้นได้มาทำให้ครบ

18 เพราะเขาทำให้จิตใจของข้าพเจ้าและของท่านทั้งหลายชุ่มชื้น ฉะนั้นท่านทั้งหลายจงรับรองคนเช่นนั้น

19 คริสตจักรทั้งหลายในแคว้นเอเชียฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย อาควิลลาและปริสซิลลา กับคริสตจักรที่อยู่ในบ้านของเขาฝากความคิดถึงมากมายในองค์พระผู้เป็นเจ้ามายังท่านทั้งหลาย

20 พี่น้องทุกคนฝากความคิดถึงมายังท่าน ท่านจงทักทายปราศรัยกันด้วยธรรมเนียมจুবอันบริสุทธิ

21 คำแสดงความนับถือนี้เป็นลายมือของข้าพเจ้า เปาโล

22 ถ้าผู้ใดไม่รักพระเยซูคริสต์เจ้า ก็ขอให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา

23 ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด

24 ความรักของข้าพเจ้ามีอยู่ต่อท่านทั้งหลายในพระเยซูคริสต์ เสมอ เสมอ

[จดหมายฉบับแรกถึงชาวโครินธ์ เขียนจากเมืองฟีลิปปี และส่งโดยสเทฟานัส ฟอร์ทนาทัส อากายคัสและทิโมธี]

(11) กจ 15:33; 1 ทธ 4:12 (12) 1 คร 1:12 (13) มธ 24:42 (14) 1 ปด 4:8
 (15) รม 16:5; 1 คร 1:16 (16) สบ 6:10; 13:17 (17) 2 คร 11:9 (18) ฟป 2:29
 (19) รม 16:5 (20) รม 16:16 (21) คส 4:18 (22) กท 1:8; อฟ 6:24 (23) รม 16:20